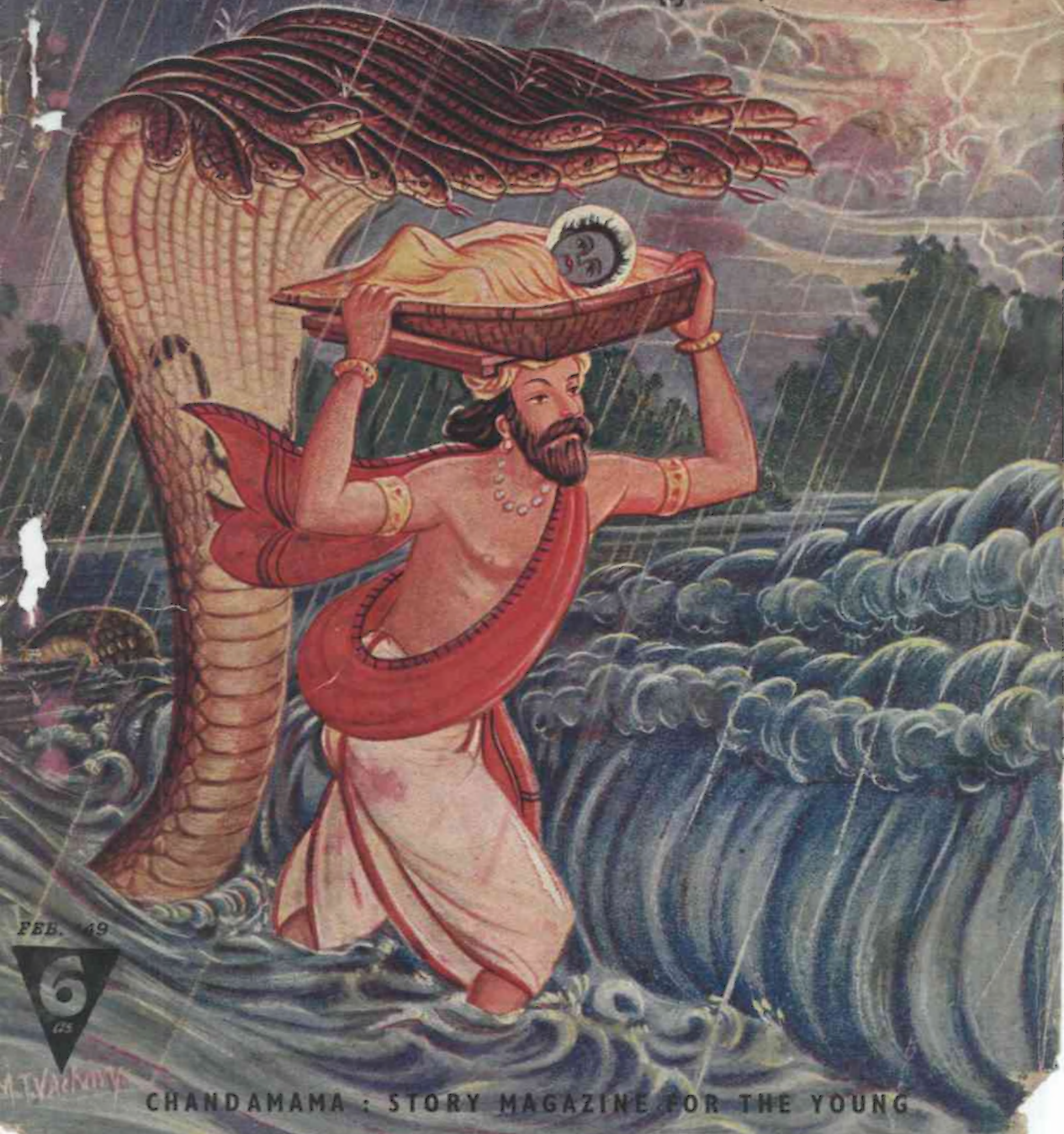

చందమామ

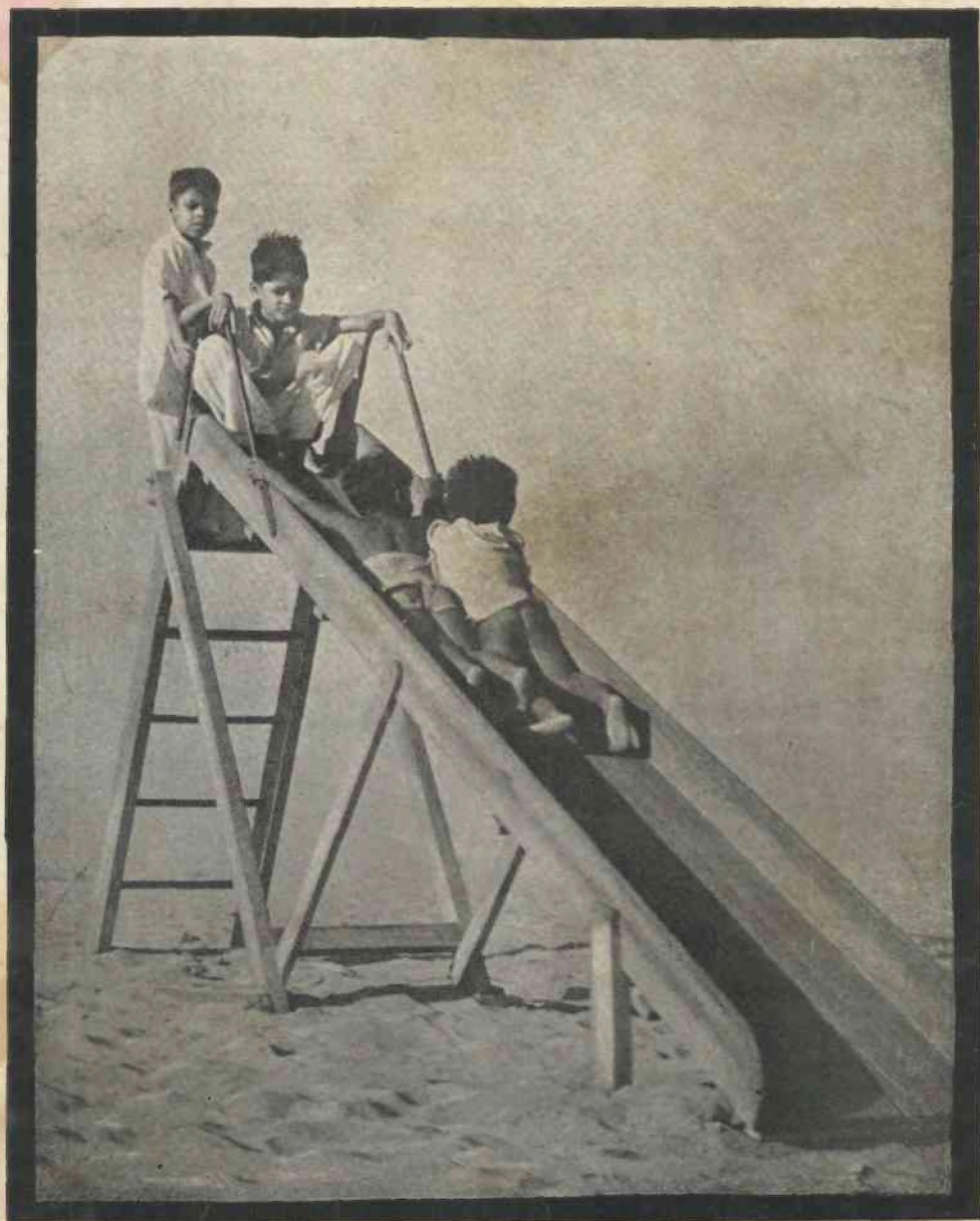
పిల్లల కథల మాసపత్రిక

FEB. 49

CHANDAMAMA : STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

Chandamama Feb. '49

Photo by B. Ranganatham

మేము ఆడుకుంటున్నాం

కృష్ణాపిళ్ళయ్య వారి

కృష్ణభక్తి

రాజకుమారి... తిన్నప... కృష్ణన్... మధురం...

19-1-49 నుండి 2-వ వారము

విజయవాడ - జైహింద్ టాకీస్
తెనాలి - స్వరాజ్ టాకీస్

21-1-49 నుండి

కాకినాడ - క్రౌన్ టాకీస్, భీమవరం - వెర్కం టాకీస్
విజ్జారి - స్టార్ సినీమా, అమలాపురం - శ్రీ గోపాలకృష్ణ

త్వరలో విడుదల

విజయనగరం, రాజమండ్రి,
గుంటూరు, కర్నూలు, చీరాల
మీ ఆభిమాన థియేటర్స్ లో.

SARMA IVS

.సరస్వతీ రిలీజ్.

చందమామ

ఈ సంచికలో యివి

చదువుకోండి

విషయము	పేజీ
తిక్కలరాయడు	12
పిల్లి నహాయం ...	14
బాలనాగమ్మ ...	17
తెలివిగల పిల్ల	25
పాపిష్టి ముఖాలు ...	29
కడుపు ఉబ్బరం	33
కల నిజమైంది	38
మాయవీణ	44
అమాయకుడు ...	46
పిల్లల పెంపకం	50
విజ్ఞానంలోని గమ్మత్తులు	52

ఇవన్నీగాక పజిలు, ముగ్గులు,
చిక్కుచదరాలు, చిక్కుబొమ్మలు,
ఇంకా, ఇంకా ఎన్నోవున్నాయి.

చందమామ ఆఫీసు
పోస్టుబాక్సు నెంబరు . 1686
మద్రాసు . 1.

అరోగ్యానికి, రుచికరానికి

పూజలకు, వివాహాలకు

గడియారం మార్కు
కర్పూరము
ఉపయోగించండి.

గోపాలజీ చాంపక్ & కో.
హైదరాబాద్, ఇండియా

భూమి నుండి సంపద

అహారపు పంటలు

హిందూదేశము ప్రధానంగా వ్యవసాయక దేశము. అందరి ప్రజలలో చాలామంది వ్యవసాయదారులు. ఈ దేశమందలి వ్యవసాయము విశేషంగా నాలుగు విషయములపై ఆధార పడి యుండుంది. అవి: (a) వర్షపాతము. (b) ఉష్ణోగ్రత. (c) నేల (d) నీటి పారుదల. హిందూదేశపు వ్యవసాయక జీవితంలో వర్షపాతమే చాలవరకు ప్రధానమైనది. అందుచే ఇక్కడి వ్యవసాయము "వర్షాకాలముయొక్క రయా దాక్షిణ్యములపై ఆధారపడినది" అని అంటారు.

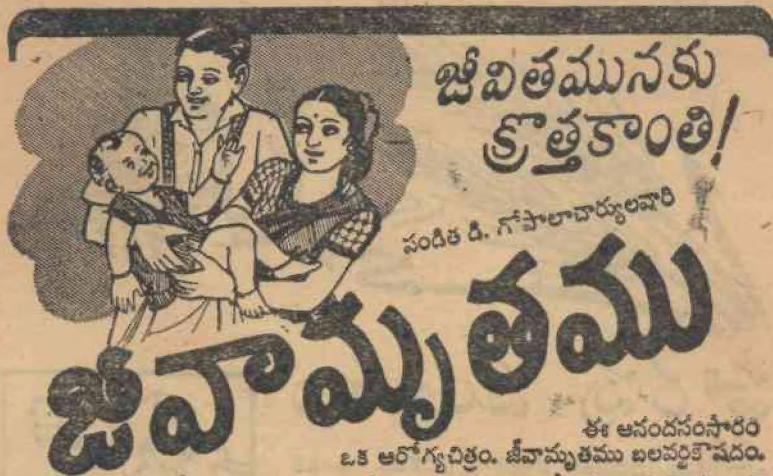
ఈ ప్రక్కనున్న పటము వరి, గోధుమ, జొన్న, చెరకు ప్రధానంగా వందే ప్రాంతాలను సూచిస్తుంది. వరి హిందూదేశపు ప్రధాన ఆహారపు పంట. ఇది అంతర్జాతీయ వాణిజ్యములో మూడవ ప్రాధాన్యాన్ని పొందింది. దీని తరువాతది గోధుమ, ప్రధానంగా శీతాకాలపు పంట. ఉత్తర హిందూస్థానవాసులు నుంచి పుష్టికరముగా నుండుటకు దీని అధిక పోషణ శక్తియే కారణము. జొన్నలను ప్రధానంగా మనుష్యులు తింటారు. దీని ఆకులను దంట్లను పగులు తింటాయి. చెరకును పండించుటకు హిందూదేశము ప్రత్యేకంగా తగియున్నది. ఒక్క ఖ్యాదాదేశాన్ని మినహాయితే హిందూదేశములోనే అత్యధికపైకాల్పంలో చెరకు పండించబడుచున్నది.

తరువాత సంచితలో
మరియొకదానికై
పెచ్చియుండుదు

ఈ వరుసను
కాతాస్క్రెప్ పుస్తకంలో
పొగుచేయండి

ప్రకటనదారులు : 501 అండ్ హమామ్ నమ్ములను తయారుచేయు
ది తా తా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతము

ఈ ఆనందసంస్కారం
ఓక ఆరోగ్యచిత్రం. జీవామృతము బలవర్ధకమైనది.

ప్రీతి, పురుషులూ సేవింపవచ్చును. ఇది జీవితమునకు క్రొత్తకాంతి
నిచ్చును. జీవామృతము చురుకుదనమునిచ్చి దేదీప్యమైన ఆరోగ్యమును ప్రసాదించును.
ఆయుర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్ సుద్రాసు 17

వెస్టర్న్ ఇండియా లైఫ్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

హెడ్ క్వార్టర్స్ :

1913 లో

న తా రా

స్థాపితం

ముందంజ వేస్తున్న సంస్థ!

అతి తృప్తికరమైన 1947 సంవత్సరపు లెక్కలు.

పూర్తిఅయిన కొత్త వ్యాపారము	రూ. 2,21,00,000 కు మించినది.
అమలులోవున్న మొత్తపు వ్యాపారము	రూ. 11,44,00,000 కు మించినది.
జీవిత భీమా నిధి	రూ. 8,25,00,000 కు మించినది.
మొత్తం ఆస్తులు	రూ. 8,59,00,000 కు మించినది.
ప్రీమియముల మొత్తపు ఆదాయము	రూ. 61,92,000 కు మించినది.
మొత్తపు ఖర్చు వివృతి	రూ. 23% మాత్రమే.

గత లెక్కల ప్రకారము జోషను: యావజ్జీవిత భీమాకు రూ. 10; ఎన్ డె మెంటుకు రూ. 8.

మీరు భీమా చేయుటకు, ప్రాతినిధ్యము వహించుటకు అత్యంత అభివర్ధకమయిన సంస్థ

వివరములకు:—

శ్రీ జె. ఎన్. రెడ్డి, బ్రాంచి మేనేజరు

"పురుషోత్తం బిల్డింగ్స్" మాంబోరొడ్డు, మదరాసు.

3 కోట్ల ఆంధ్రులకు 3 ఉత్తమ పత్రికలు

నేడే చందాదారులు కండి

చందమామ
పిల్లలకు

సాలుచందా 5-0-0

రెండేండ్లకు 9-0-0

సాలుచందా 3-0-0

రెండేండ్లకు 5-0-0

యౌ య
యువ విద్యార్థులకు

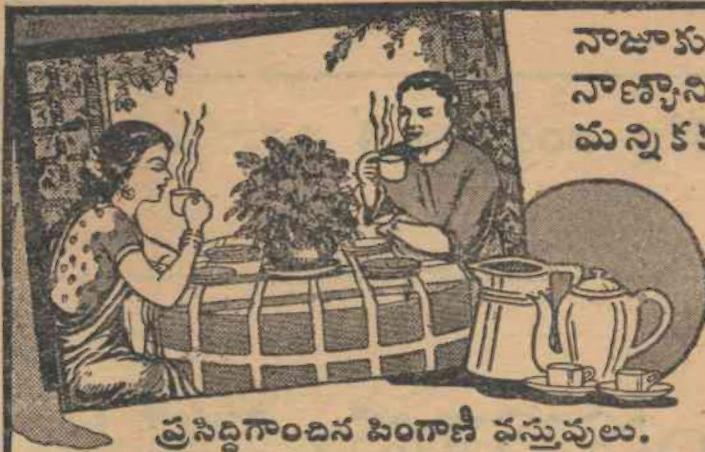
ఆంధ్రభూతి
పెద్దలకు

సాలుచందా 5-8-0

రెండేండ్లకు 10-0-0

ఆ ఫ సు

పోస్టు బాక్సు నెం. 1686 :: మద్రాసు-1

నాజూకుకు ..
నాణ్యోనికి ..
మన్నికకు ..

ప్రసిద్ధిగాంచిన హింగాణి వస్తువులు.

ఇండియా సిరామిక్స్ లిమిటెడ్

నెల్లూరు :: కాశీపూర్ :: మద్రాసు

డోంగ్రే గారి

బాలామృతం

జలహీనమైన దీర్ఘకాల వృద్ధియున్న,
నండ్లు మొలిచేటవ్వదు అయ్యే విరోధనములు
విలసి, జలమును. ఆరోగ్యము విచ్చును.

K.T. Dongre & Co. BOMBAY - 4

'చందమామ' కు
ఏజంట్లు కావాలి

ఏజంట్లు లేనిచోట్ల ప్రతి పూరా చిన్న చిన్న
ఏజంట్లు కావాలి. మీరు ఏజంటయి కొద్ది
కాపీలు కూడా తెప్పించుకోవచ్చును. మీరు
ప్రతినెలా 2-0-0 పంపుతూ వుంటే మీకు
7 కాపీలు పంపుతాము. ఈ పద్ధతిన మీకు
ప్రతినెలా 0-10-0 లాభం వుంటుంది.
పూర్తి వివరాలకు మాకు వ్రాయండి.

చందమామ ఆఫీసు,

పోస్టుబాక్సు నెం. 1686, మద్రాసు - 1.

ఆంధ్రజ్యోతి

ఉగాది సంచిక

ప్రఖ్యాత కథకుల ఉత్తమ రచనలతో,
అందమైన ఏకవర్ణ, త్రివర్ణ, వ్యంగ్య చిత్రాలతో,
రెట్టింపు పేజీలతో ఎంతో ఆకర్షణవంతంగా

ఏప్రిల్ 1-న వెలువడుతుంది

సంచిక వెల: రు. 1-0-0

చందాదారులకు ఉచితం

నేడే చందాదారులుగా చేరండి

సాలుచందా 5-8-0 :: రెండేండ్లకు 10-0-0

విజయం తమ తమ ఆర్థికము

త్వరగా పంపాలని కోరుతున్నాము

ఆంధ్రజ్యోతి కార్యాలయం

37, ఆచారప్పన్ వీధి, మద్రాసు 1.

అ ట్ట మీ ది బొ మ్మ

చెరసాలలో వున్న దేవకి వసుదేవులకు విష్ణుమూర్తి ప్రత్యక్షమయినట్టు కిందటిసారి చెప్పానుకదా. దేవకిదేవి ఆయనకు నమస్కరించి 'మహానుభావా! నిన్ను ఈస్వరూపంలో చూడడానికి మాకు శక్తిచాలదు. కనుక మానవరూపం తాల్పవలసింది' అని కోరేసరికి, ఆమెకు పుట్టిన శిశువు మనలాగా మామూలు రెండుచేతులతోనే కనపడ్డాడు.

విష్ణుమూర్తి మహిమచేత వసుదేవుడి బేడిలు ఊడివచ్చినయి. చెరసాల తలుపులు వాటికవే తెరుచుకొన్నాయి. కావలివాండ్రు ఎక్కడివాళ్లు అక్కడనే మైకంతో పడి పోయారు. అప్పుడు శిశువును చేటలో పెట్టుకుని వసుదేవుడు గోకులం బయలుదేరాడు.

ఆ సమయాన గొప్ప తుపాను పట్టి హోరుమని వర్షం కురుస్తున్నది. అయితేయేం, వసుదేవుడికి దోవలో ఎట్టి యిబ్బందులూ కలగలేదు. వసుదేవుడిపైన ఒక్క చిను కయినా పడకుండా వేయిపడగలు విప్పి, అదిశేషువు అతనికి గొడుగు పట్టింది. గట్లు తెంచుకుని పొంగిపొరుతున్న యమునానది రెండుగా చీలి ఆయనకు దోవ యిచ్చింది.

వసుదేవుడు గోకులంలో నందుని యింటికి చేరుకునేసరికి, గోవికలందరూ మంచి నిద్రలోవున్నారు. అందుచేత అతను, పిట్టకయినా తెలియకుండా తన మగశిశువును యశోద పక్కలో వేసి, ఆమె ప్రసవించిన ఆడశిశువును చేటలో పెట్టుకుని, తిరుగా మధురాపట్టణం చేరుకో గలిగాడు. తను తీసుకువచ్చిన ఆడశిశువును దేవకి పక్కలో ఉంచి, ఏమీ ఎరగనట్లు మళ్ళీ బేడిలు తగిలించుకొని బంధంలో ఉండిపోయాడు.

గోకులంలో నందుడిభార్య యశోద, శిశువును కన్నదేకాని, పుట్టినది ఏమీ శిశువే, విష్ణు మాయవలన గమనించలేకపోయింది. అక్కడ ఉన్నవారందరూ 'మా యశోదమ్మకు మగపిల్లవాడమ్మా, ఏ మధ్యష్టమమ్మా!' అని సంబరంపడినారే కాని, అసలు రహస్యం ఒక్కళ్ళకూ తెలియదు.

అసలింతకూ, యశోద కడుపున పుట్టి, దేవకి ఒడిలో పెరుగుతున్న ఆడశిశువు ఎవ రనుకున్నారు? ఆ చిత్రకథ వచ్చేనెల చందమామలో చదవండి.

మొదటి భాగం
సంపుటం 1

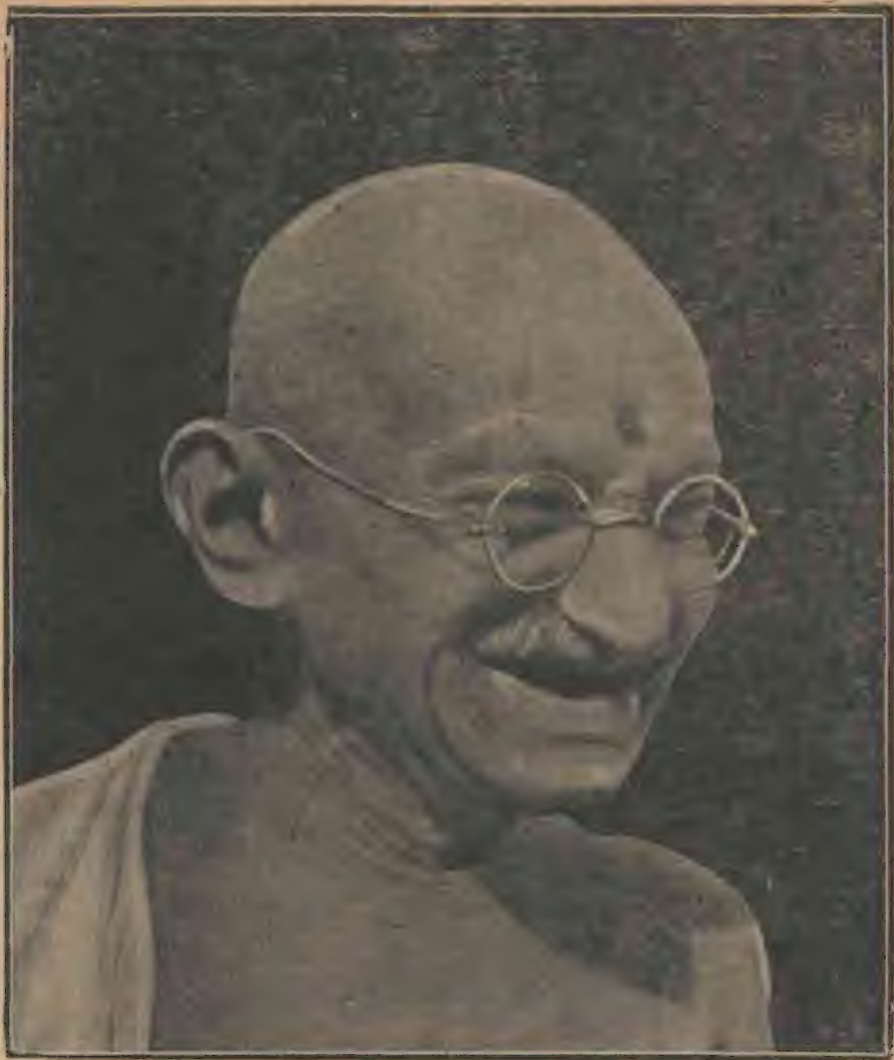
సంపాదకుడు: చక్రపాణి

ప్రచురణ
1949

తాతయ్య సిద్ధాంతాలు

మన గాంధీతాత చనిపోయి ఇప్పటికి సరిగా ఒక్క సంవత్సరమయింది. కాని వారు పెట్టిపోయిన సిద్ధాంతాలకు మాత్రం ప్రపంచం వున్నంతవరకు చావు వుండదు. కాబట్టి వారి సిద్ధాంతాలు చావనంతవరకూ తాతయ్య బ్రతికివున్నట్టే.

మరి తాతయ్య సిద్ధాంతా లేమిటో మీకు తెలుసా?
(1) నిజం చెప్పటం (2) ఒకరిని హింసించకుండా వుండటం. చూశారా, ఇవి ఎంత సులభమైనవో! వీటిని ఆచరించి చూడండి, మీరుకూడా తాతయ్య అంత గొప్పవారవుతారు.

పూజ్య బాపూజీ

మాతా కస్తూరిబా

అమరావతి రా జొకనాడూ
తనమంత్రి నిట్లాడిగాడు:
“ఈ కృష్ణానది తిన్నంగా
ఎవటికి ప్రవహిస్తుందయ్య?”

మంత్రి:

శ్రీకాకుళము సమీపంగా
చిలుకనముద్రము లోకండి!

రాజు:

మున్నూటలువది రోజు లిదే
మోస్తరుగా ప్రవహిస్తుందా?

మంత్రి:

చిత్తము చిత్తము మహాప్రభూ!
నిత్యము ప్రవహిస్తుంటుంది.

రాజు:

ఆ పట్టణరాజుకు, మనకూ
అంతఃకలహము లేకుండా?

ఈ నది నీరటుపోకుండా
ఆనకట్ట కట్టింపవలె.

రాజుమాటకా దన కత డా
రోజే కట్టపోయించాడు;
అంతట వానలు తురిసిన వా
ప్రాంతము వెల్లువ వేసింది.
జనులందఱు లబలబ లాడా
సంగతి రాజుకు చెప్పారు;
అతడది పెగచెవి పెట్టగనే
అమాత్యునకు మొరపెట్టారు.

అత డేమాలోచించాడో,
అప్పుడే నాకరు నంపించి
రాజుగారి దేవిడిలోనా
రాత్రులు గంటలు గొప్పే వా
జ్ఞొంటిగా పిలిపించాడూ
ఉపాయమేదో చెప్పారు.

రచన : 'పేటూరి'

కోడికూత వినపడకుండా
మూడుగంట లగునప్పటికే
అరగంటకు నరగంటకు వా
డాలుగంటలను గొట్టాడు.

తెలవాటినదని రాజావా
రులికిపడుతు మఱి రేచారు,
నిద్దురకన్నులు పులుముతునే
ప్రొద్దు పొడువలేదంటాడు.
అందఱు కలవరపడ్డారూ
అదే ప్రళయ మృనుకొన్నారు.

అదిరిపోయి మనరాజా వా
రమాత్యునిం విలిపించాడు.
అతడువచ్చి విషయమ్మడిగి
అనుకొన్నంతై నది యనగా
'ఏమే' మని రా జంటుంటే

మంత్ర:

ఏమని చెప్పే దోరాజా!
ఏటికానకట్టను కట్టి
నీటిని పోపీనందులకే
శ్రీకాకుళ రాజావారూ
చిచ్చర పిడుగై మందారు;
వారు కట్ట తెగగొట్టనిదే
సూరని పొడవ ధన్నారు!

రాజా:

"అయితే తెగగొట్టం"దంటూ
అమాత్యునకు నెలవిచ్చాడు.
అప్పటి కప్పుడె ప్రధానుడా
ఆనకట్ట తెగగొట్టించాడు.
ఇంతలోనే తెలవాటింది
ఏటినీరు తెరదీసింది
కరకర ప్రొద్దట పొడిచింది
కావలసిన పని జరిగింది.

పిల్లి సహాయం

అనగనగా ఒక పూట్లో ఒక వర్తకుడు. అతనికి ముగ్గురు కొడుకులు. ఒక రోజున అతను ముగ్గురిని పిలిచి, తన అస్తిని ఈ విధంగా పంచిపెట్టాడు: వ్యాపారం అంతా మొదటివాడికి, రెండవవాడికి గాడిదను, మూడవవాడికి పిల్లని.

పెద్దవాడూ, రెండోవాడూ మాటాడలేదు కాని, కథవటివాడు మాత్రం తన వంతుకు ఎందుకూ పనికిరాని పిల్లి వచ్చిందీ కదా అని చాలా విచారించాడు. అతని విచారం చూసి, "ఓయి పిచ్చివాడా! - నన్ను గురించి అంతతేలికగా ఆలోచిస్తున్నావేమిటి? నాకొక బూట్లు జత, ఒక సంచి కొనిపెట్టు. నీ అన్న లిద్దరికంటే నువ్వే అదృష్టవంతుడవని అనిపిస్తాను" అని పిల్లి ధైర్యం చెప్పింది.

పిల్లిచెప్పిన మాటలకు అతను సంతోషించి ఒక చక్కటి బూట్లుజత, అంద

మైన సంచి కొని యిచ్చాడు. అప్పుడు పిల్లి షాకుగా బూట్లుజత తొడుగుకొని, సంచి బుజానవేసుకుని కుందేళ్లుతిరిగే స్థలం చేరుకొంది. సంచిలో కొంచెం తవుడు పోసిపెట్టి, తను అదగ్గరనే ఉలుకూపలుకూ లేకుండా పడుకొన్నది. తవుడు వాసన తగలగానే ఒక కుందేలు గబగబా వచ్చి సంచిలో దూరింది. అమట్టున బూట్లు తొడుక్కున్న పిల్లి సంచి కట్టివేసి, బుజాన వేసుకుని, రాజుగారి దగ్గరకు ప్రయాణమై వెళ్ళింది.

రాజుగారిని చూడగానే సలాము చేసి "మహారాజా! మా కందారాజులుంగారు వీలినవారికి దీనిని కానుక సమర్పించు కున్నారు!!" అని చెప్పి, సంచిలో కుందేలును రాజుగారి ముందు పెట్టింది. ఆయన పిల్లితెచ్చిన కానుకభుచ్చుకొని, "మీ కందారాజులుంగారితో మేము సంతోషించామని చెప్ప" అని పిల్లిని పంపించివేశారు.

భేష్, బాగున్నదనుకొని బూట్లు తొడిగిన పిల్లి మరుసాడు ఉదయం కొంగలు ఉండే దిక్కుకి పోయింది. అక్కడ కొన్ని కొంగలను సంచీలో చిక్కించుకుని, మళ్ళీ రాజు గారికి వాటిని బహుమతి చేసింది రాజు వారు సంతోషించి, "పిల్లి, పిల్లి! నేనూ, మా రాణి, మా అమ్మయ్యా మీ కందా రాజులుంగారిని చూడవస్తాము" అన్నారు.

మహారాజులుంగారి ఏనుగు అంబారి బయలుదేరే లోపల, బూట్లు తొడుక్కున్న పిల్లి పరుగు పరుగున పోయి యజమానిని కలుసుకుంది. "బాబాయ్, నువ్వు నేను చెప్పినట్టల్లా చేస్తావుండు. ముందు చొక్కా విడిచి చెరువులో దిగు" అని చెప్పింది.

పిల్లి చెప్పిన ప్రకారం అతను, చొక్కా విడిచి చెరువులో పీకలోతువరకూ దిగి నుంచున్నాడు. ఇంతలో రాజువారి అంబారి అదారిన వచ్చేసింది. పిల్లివెళ్ళి "మహారాజా! మా ప్రభువుగారు స్నానానికని చెరువులో దిగడం చూసి, వారి వస్త్రాలు దోంగ లెత్తుకుపోయారు. పాపం, ఆయన నానిపో తున్నారు" అని చెప్పింది. వెంటనే రాజు వారు మంచి మంచి బట్టలు తెప్పించారు. అని ధరించేటప్పటికి అతనికి ఎక్కడలేని

అందమూ వచ్చేసింది. అతన్ని చూచి రాజు రాణి ముచ్చటపడ్డారు. రాజు కుమార్తె మనసులో సంతోషించి, సిగ్గు పడింది కూడా. అది కనిపెట్టి ఆమె తలి దండ్రులు "ఈ కుర్రవాడు మనకు అల్లుడయితే బాగుండును!" అనుకొని, అతన్ని కూడా అంబారిలో ఎక్కించుకున్నారు.

ఇంతలో బూట్లు తొడుక్కున్న పిల్లి మరొక గమ్మత్తు చేసింది. ఒక రాక్షసుడు నివసించే పెద్దభవనం చేరుకొని, 'ఓయి రాక్షసరాజా! ఇప్పుడు మన మహారాజు వారు అంబారిమీద ఇక్కడికి దయచేస్తున్నారు. వారిని సంశోషపెట్టటానికి నువ్వు

వినేదాలేమైనా చేయగలవా?" అంది. "ఏమైనా చేయగలను" అన్నాడు రాక్షసుడు. "మరయితే ఒక జంతుపయిపో చూతాం" అని పిల్లి అన్నది. రాక్షసుడు సింహం రూపంలో కనపడ్డాడు. "అబ్బే, ఇటువంటివి అందరు రాక్షసులూ చేస్తారు. చిన్న జంతువుగా మారటమే గొప్ప. చేతనయితే చుంచుగా మారి చూపించు" అని వాడిని పిల్లి ఉసుకొలిపేసరికి, ఉబ్బిపోయి రాక్షసుడు చుంచుగా మారిపోయాడు. చుంచురూపంతో వున్న రాక్షసుణ్ణి పిల్లి గుటుక్కున మింగివేసింది.

అప్పుడు పిల్లి ఖాళీగా వున్న ఆ పెద్ద భవనంలో చక్కటి ఏర్పాటు లన్నీ చేసి, మహారాజావారిని, పరివారాన్ని అందులో ప్రవేశపెట్టింది. "ఇదే మా కండా రాజులుంగారి భవనం, చూడండి!" అని చెప్పి రాజువారు చూచివచ్చే లోపల అందరకూ

పంచభక్తి పరమాన్నాలతో గొప్ప విందు జరపటానికి కూడా తగిన ఏర్పాటుచేసింది.

విందుభోజనాలైన తరువాత, తాంబూలాలు వేసుకొనే సమయంలో మహారాజు వారు "పిల్లీ, పిల్లీ! మీ కందారాజులుంగారిని చూచి మేమంతా చాలా సంతోషించాము, మరి, ఆయనకు యింకా పెళ్లికాలేదని వెప్పావు కదా, మా అమ్మాయి నిచ్చి పెళ్లి చేస్తాము. ఏమంటావు?" అన్నారు.

"తప్పకుండా అలాగే చేయండి. ఐతే వారిచేత వచ్చించినందుకు నాకు మాత్రం కొత్తబూట్లు జత కొనిపెట్టాలి" అన్నది. ఈ మాటకు అక్కడివాళ్లంతా నవ్వుకున్నారు.

మరికొద్దిరోజులకే మంచి ముహూర్తాన ఆతనికి ఆ పెద్దభవనంలోనే వైభవంగా పెళ్లి జరిగింది. పెత్తనమంతా పిల్లిదే. పెళ్లిలో మహారాజుగారు పిల్లికి కొత్తబూట్లు బహుమాన మిచ్చారు.

అసగా అసగా నవాభోజరాజునే ఒక రాజు. ఆయన చక్రపట్టణం ఏలుతూ ఉండేవాడు. ఆయన భార్య పేరు లక్ష్మమ్మ. ఆవిడ చాలా దొడ్డ ఇల్లాలు. కాని, పాపం, ఆమెకు పిల్లలు లేరు. పిల్లలకోసం ఆమె ఎన్నో నేములు నేచింది, ఎన్నో ప్రశాలు పట్టింది, పెదబ్రాహ్మలకు పడుగులూ పెళ్లిళ్ళూ చేయించింది. చలివేంద్రాలు పెట్టించింది. అన్నదానాలు చేయించింది. నూతులూ చెరువులూ తవ్వించింది. ఎన్నో తీర్థయాత్రలు చేసింది. కాని, పిల్లలు కలగలేదు. "ఎంత ధనముండి ఏంలాభం? పిల్లలులేని జన్మ ఏమి జన్మ? అడది గొడ్డుమోతు అని అనిపించుకునేకన్న ఏ అడవిలోనే మానెప్పట్టటం మంచిది," అనుకున్నది లక్ష్మమ్మ.

చక్రపట్టణానికి కొంత దూరంలో జటంగముని పర్వతం ఉన్నది. అక్కడికి

పోయి కఠోరమైన తపస్సుచేసి పిల్లలను కనే వరంసంపాదించాలని లక్ష్మమ్మ దీక్ష పట్టింది. మహారాజు ఆమెకు ఎన్నివిధాలో చెప్పి చూశాడు. కాని లాభం లేకపోయింది.

సంతానంకోసం తప భార్య ఎన్ని కష్టాలైనా పడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నదని గ్రహించి, నవాభోజరాజు ఆమె తపస్సుకు అనుమతించాడు. ఈరంతా అలంకరించారు. నాలుగువీధులా తోరణాలు కట్టారు. ముగ్గులు పెట్టారు. లక్ష్మమ్మ పచ్చలపల్లకి ఎక్కి కూర్చున్నది. పన్నెండు పందల బలగం వెంటరాగా రాణిగారి పల్లకి రాచనగరునుంచి సాగింది.

లక్ష్మమ్మ పన్నెండామడ ప్రయాణం చేసి జటంగముని పర్వతం చేరింది. అక్కడ తనవెంట పచ్చిన బలగాన్ని నిలిపి, ముగ్గురు దాదులను మాత్రం వెంట బెట్టుకుని ఆమె పర్వతం ఎక్కసాగింది

అలవాటులేక ఆమె కాళ్లు బొప్పిలెక్కిపోయాయి. అయినా ఆమె అన్ని బాధలూ వేర్చి పర్వతంనికి జటంగముని తపస్సు చేసుకునేచోటికి వచ్చింది.

ఆ ముని ఎట్లా ఉన్నాడు! ఆయన మట్టూ చెట్లూ, తిగిలూ అల్లుకుపోయాయి. ఆయన వంటిమీదనే ప్రతులు గూళ్లు కట్టాడున్నాయి. లక్ష్మమ్మ ఆయన్ని చూస్తూనే భక్తితో సాష్టాంగ పడింది.

కాని మహాముని అమెకు పరికరించలేడు. ఆయనను పరికరిస్తే కవిస్తాడేమోనని లక్ష్మమ్మకు భయం కలిగింది. అందు

చేత. ఆయనచేతి మాట్లాడించటానికి లక్ష్మమ్మ ఒక మంచి అలోచన చేసింది. రెండు పాయరాళ్లు పెట్టి, కుండలో నీళ్లూ బియ్యమూ చాసి పోయిమీద పెట్టి, తన మోకాలు మీద రాయిగా పెట్టి, కింద నిప్పుచేసింది. మంట కాస్త పెద్దడికాగానే ఆమె మోకాలు కాలింది, కాలిగానే ఆమె మోకాలు లాక్కుంది. మోకాలు లాక్కుగానే కుండ ఒరిగి పడిపోయింది. అందులో బియ్యమూ, నీళ్లూ కింద ఒలికిపోయాయి.

లక్ష్మమ్మ రెండు మూడు సార్లు ఈ విధంగా చెయ్యటం జటంగముని కంట బడింది. "అయ్యో, పాపం, గొప్పయింటి బిడ్డలాగా ఉంది; అన్నం పండటమైనా చాతకాదు కాబోలు. ఈమెకు సహాయం చెయ్యకపోతే నా తపస్సంతా బూడిద పోసిన పన్నీ రఫ్తుతుంది," అనుకుని అమహాముని లక్ష్మమ్మతో, "అమ్మా, మూడు రాళ్లు పెడితేగాని కుండ నిలవదు. కుండ నిలిస్తేగాని అన్నం ఉడకదు," అన్నాడు.

మహాముని పరికరగానే లక్ష్మమ్మ, "స్వామీ! మీ పిరుకులు నా చెవిపడగానే నా పాపాలన్నీ పోయాయి," అంటూ తన కథ అంతా ఆయనకు విన్నవించింది.

అంతానిని జటంగమహాముని, "అమ్మా నీకు పిల్లలు కలిగే గీత బ్రహ్మ వ్రాయ లేదు," అన్నాడు.

ఈమాట వినగానే లక్ష్మమ్మ మొదలు నరికిన చెట్టురాగ కూలిపోయి శోకించ సాగింది. ముగ్ధుకి ఆమెమీద చాలాజ్వాలె కలిగింది. ఆయన దివ్యదృష్టితో చూసి, లక్ష్మమ్మకు పిల్లలుమాత్రం పుడతారని, బతే అడపిల్లలు పుడితే తల్లికి గండమని, మగపిల్లలు పుడితే తండ్రికి గండమని తెలుసుకున్నాడు. కాని యీమాట ఆమెతో చెప్పలేదు.

"అమ్మా, ఇక్కడికి ఈకాన్య మూలగా నాగేంద్రుడి గట్టున్నది. ఆ గట్టుమీద నాలుగు మద్దిమానులున్నాయి. ఆ మద్ది చెట్ల మధ్య ఉండే చవరంలో నాగేంద్రుడి పుట్ట ఉన్నది. ఆ పుట్టలో ఆదిశేషుడున్నాడు. పుట్టమీదుగా ఒక బాలమామిడి చెట్టున్నది. ఆ చెట్టుకు ఎన్నో కాయలున్నాయి. నువ్వు ఇక్కడికి వెళ్లి, పుట్టకు ప్రదక్షిణంచేసి దణ్ణంపెట్టుకుని, ఆ చెట్టున ఏడువళ్లు కోసుకో. తిరిగి ఇంటకి వెళ్లి మార్కనదిలో స్నానంచేసి ఆ ఏడువళ్ల రసమూ పిండుకుని తాగితేవా నీకు పిల్లలు

పుడతారు," అని జటంగమహాముని లక్ష్మమ్మతో చెప్పాడు.

మహాముని చెప్పినప్రకారం లక్ష్మమ్మ నాగేంద్రుడిగట్టుకు వచ్చింది. చుట్టూ మద్దిమానులు. మధ్య పుట్ట. పుట్టమీదుగా బాలమామిడిచెట్టు. చెట్టునిండా కాయలు విరగగాచి ఉన్నవి. లక్ష్మమ్మ పుట్టమట్టా ప్రదక్షిణంచేసి చెట్టెక్కింది. ఆశోకద్రి ఒడి నిండా కాయలు కోసుకుని దిగి వచ్చింది. కిందికి దిగి చూసుకునేసరికి ఏడుకాయలే ఉన్నాయి. ఆమెకు తృప్తి కలుగలేదు. రెండోసారి మళ్లీ చెట్టెక్కి అందినకాయలన్నీ

అంతావిని జటంగమహాముని, "అమ్మా
నీకు పిల్లలు కలిగే గీత బ్రహ్మ వ్రాయ
లేదు," అన్నాడు.

ఈమాట వినగానే లక్ష్మమ్మ మొదలు
నరికిన చెట్టులాగ కూలిపోయి శోకించ
సాగింది. ముగ్ధి ఆమెమీద చాలాజాలి
కలిగింది. ఆమె దివ్యదృష్టితో చూసి,
లక్ష్మమ్మకు పిల్లలుమాత్రం పుడతారని,
బతే ఆడపిల్లలు పుడితే తల్లికి గండమని,
మగపిల్లలు పుడితే తండ్రికి గండమని
తెలుసుకున్నాడు. కాని యీమాట ఆమెతో
చెప్పలేదు.

"అమ్మా, ఇక్కడికి ఈకాన్య మూలాగా
వాగేంద్రుడి గట్టున్నది. ఆ గట్టుమీద
నాలుగు మద్దిమానులు బున్నాయి. ఆ మద్ది
చెట్ల మధ్య ఉండే చవరంలో వాగేంద్రుడి
పుట్ట ఉన్నది. ఆ పుట్టలో అదితేమ
దున్నాడు. పుట్టమీదుగా ఒక బాలమామిడి
చెట్టు న్నది. ఆ చెట్టుకు ఎన్నో కాయ
లున్నాయి. నేను అక్కడికి వెళ్లి, పుట్టకు
ప్రదక్షిణంచేసి దణ్ణంపెట్టుకుని, ఆ చెట్టున
ఏడువళ్లు కోసుకో. తిరిగి ఇంటికి వెళ్లి,
మార్కనదిలో స్నానంచేసి ఆ ఏడువళ్ల
రసమూ విందుకుని తాగితే నీకు పిల్లలు

పుడతారు," అని జటంగమహాముని
లక్ష్మమ్మతో చెప్పాడు.

మహాముని చెప్పినప్రకారం లక్ష్మమ్మ
వాగేంద్రుడిగట్టుకు వచ్చింది. చుట్టూ
మద్దిమానులు, మధ్య పుట్ట, పుట్టమీదుగా
బాలమామిడిచెట్టు, చెట్టునిండా కాయలు
విరగగాచి ఉన్నవి. లక్ష్మమ్మ పుట్టమట్టా
ప్రదక్షిణంచేసి చెట్టెక్కింది. అక్కడి ఒడి
నిండా కాయలు కోసుకుని దిగి వచ్చింది.
కిందికి దిగి చూసుకునేసరికి ఏడుకాయలే
ఉన్నాయి. ఆమెకు తృప్తి కలుగలేదు.
రెండోసారి మళ్లీ చెట్టెక్కి అందినకాయలన్నీ

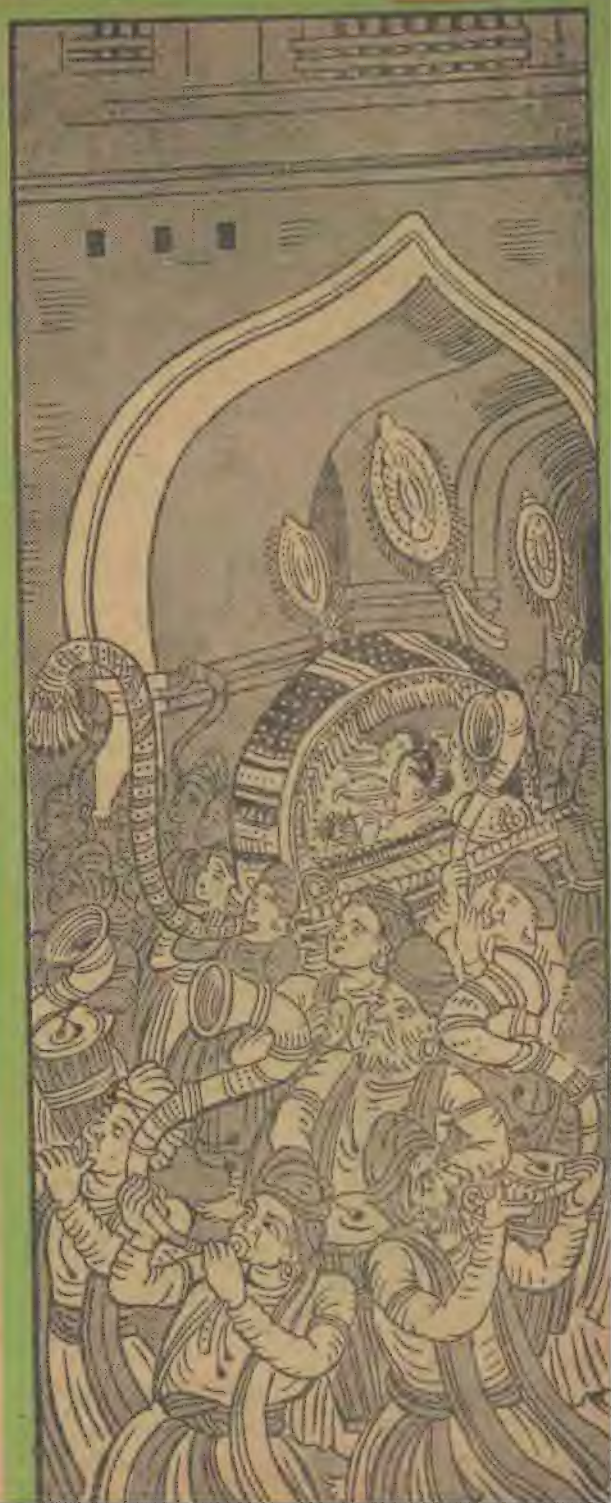
లక్ష్మమ్మ. "అయ్యో, నాయనా! అందరూ అడవిల్లలైనా? ఒక మగపిల్లవాణ్ణి అయినా కనికరించవా?" అని వేడుకున్నది.

"నీకు మగపిల్లలు కలిగినట్లయితే నీ భర్త ప్రాణం దక్కదు," అన్నాడు నాగేంద్రుడు.

"అట్లా అయితే అడవిల్లలనే ఇయ్యి, స్వామీ! నా సంతోషంకోసం ఒకరి ప్రాణం ఎదుకు పోవాలి? అడవిల్లలయితే మాత్రం నవాభోజరాజు కూతుళ్లు అనకపోతారా?" అన్నది లక్ష్మమ్మ. పిల్లలు పుట్టిన తొమ్మిది నెలలకు నాగేంద్రుడికి కాటాయిస్తానని ప్రమాణం చేసింది. నాగేంద్రుడు పుట్టలోకి తిరిగి పోయినాడు.

లక్ష్మమ్మ తన ఒడిలో ఉన్న ఏడుపళ్లూ చూసుకుని తనకు బ్రహ్మ అంటే చాడనుకున్నది. జటంగ పర్వతం దిగి వచ్చి తన పరివారాన్ని కలుసుకున్నది. అందరూ కలిసి చక్రవర్తిని ప్రయాణమైనారు.

మహారాణి ఫలంపొంది తిరిగి వస్తున్న దని వినగానే రాజు పరమానందభరితుడయినాడు. రాణికి ఎదురుగా పల్లకిలూ బాబా భజంత్రిలూ వంపారు. ఆమెను అన్నివీధులూ ఊరేగించారు.

రావనగరుకు తిరిగివచ్చిన మర్నాడు లక్ష్మమ్మ స్నానంచేసి, ఒక బంగారు గిన్నెలో ఏడు మామిడిపళ్ళ రసమూ పిండుకున్నది. జటంగమహామునిని, నాగేంద్రుణ్ణితలచుకుని ఆరసం తాగేసింది. అది తాగిన ఆసు గడియలకల్లా ఆమెకు గర్భిణి చిహ్నాలు అగుపించాయి. చర్మం పాలిపోయింది. వేచిళ్ళు కలిగాయి. ఏడో గడియకెల్లా లక్ష్మమ్మ నొప్పులు పడ నారంభించింది. మూడునందల మంది మంత్రసానులు వచ్చి మహారాణికి కాస్తు చేయించారు. ఏడు గడియలలోపల

ఏడుగురు ఆడపిల్లలు కలిగారు. పిల్లలు కలిగిన సంతోషముతో నవాబ్జరాజు పట్టణమంతటా కండచక్రైరా, పంచదారా, వక్కలాకులూ పంచిపెట్టించాడు.

ఆడపిల్లలకు మూడో నెల వెళుతుం దనగా రాజు బ్రహ్మాండంగా ప్రజలకు సంతర్పణలూ అన్నదానాలూ చేయించి, బ్రాహ్మణవేత పిల్లలకు నామకరణం చేయించాడు. సూర్యనాగమ్మ, చంద్ర నాగమ్మ, పగడాల నాగమ్మ, ఉత్తర కన్యక, దక్షిణకన్యక, మునికన్యక, బాల నాగమ్మ అని ఏడుగురికి పేర్లుపెట్టారు.

లేకలేక కలిగిన తన విడుగురు పిల్లల ముద్దు మురిపాలు చూసుకుంటూ, అచ్చట్లా ముచ్చట్లా చేసుకుంటూ, రోజులు కిజాలుగా గడిపివేసింది లక్ష్మమ్మ. తమ్మిది నెలలూ ఎట్లా గడిచాయో ఆమెకే తెలియదు. ఒకరోజున ఆమె బ్రాహ్మణుని చిలిచి "శేషపార్థమి ఇంకా ఎన్నాళ్ళుంది?" అని అడిగితే మూడురోజులు ఉండన్నాడు.

లక్ష్మమ్మకు వెళ్లు యుల్లుమన్నది. ఇక మూడురోజులకి తనకూ పిల్లలకి యుటం తీరి పోతుంది. అనాడు నాగేంద్రుడు వచ్చి తన ప్రాణం పుచ్చుకుంటాడు.

తను పోయినాక తన పిల్లల్ని ఎవరు దగ్గరికి తీస్తారు, ఎవరు చేస్తారు? తన భర్త మళ్ళీ పెళ్లాడితే ఆ రెండో భార్య ఈ పిల్లలకు సరిగా ఆస్తి పెడుతుందా, నిళ్ళు పోస్తుందా? వాళ్ళు దిక్కులేని పక్షి లైహాతారే అని లక్ష్మమ్మ భయపడి పిల్లలను ఆపగింది.

ఆతర్వాత రాజుకు పిల్లలను అప్పగించి జరిగిన కథంతా చెప్పింది. తన భార్యకి ఇక భూమిమీద మూడురోజులే గడువుందని తెలియగానే రాజు కుప్పగా కూలిపోయాడు. రాజుగారి విచారంచూసి మంత్రులు, "మహారాజా! ఈ భాగ్యానికి మీరింత

దుఃఖించాలా? మహారాజేగారికి ఎటువంటి ఆపదా రాకుండా మేము అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తాము" అని ధైర్యం చెప్పారు.

సరివిధిలో ఏకేసి స్తంభాలు రెండు పాతారు. వాటికి అద్దంగా ఒక దూలం కట్టారు. దానికి ఒక బంగారు ఉయ్యాల తొట్టికట్టారు. అందులో లక్ష్మమ్మను పడుకో బెట్టి మూతచేసి మూడుతాళాలు వేశారు. స్తంభాలచుట్టూ నిప్పగుండాలు తవ్వారు. వాటిలో నూనెపోసి పెద్ద మంటచేశారు. పట్టణవిభుల ముఖద్వారాల దగ్గర కత్తుల బోసులు ఏర్పాటుచేశారు. తుపాకులతోనూ, విచ్చుకత్తులతోనూ ఆరువందల మంది భటులను కాపాలా ఉంచారు స్తంభాలవద్ద పురాణపఠపంపాగించారు. ఇకనాగేంద్రుడు ఎట్లా వస్తాడు? లక్ష్మమ్మను ఏంజేస్తాడు?

శేషపాష్టమి వచ్చింది. కరకరా సూర్యుడుదయించాడు. అన్న మాట ప్రకారం

లక్ష్మమ్మ రాలేదు. పుట్టలోని నాగేంద్రుడికి కోపం వచ్చింది. పన్నెండు తలలతోటి బుసలుకొడుతూ, నిప్పులు కక్కుతూ పుట్ట లోంచి నాగేంద్రుడు బయటికి వచ్చాడు. క్షణంలో భూచక్రపట్నం చేరి, తనను చంపటానికి చేసిన ఏర్పాటంతా చూశాడు. ఆయన అక్కడే అంతర్ధానమై, లక్ష్మమ్మను పెట్టిన తొట్టిలో ప్రత్యక్షమైనాడు.

"దుర్మార్గురాలా! నాకు మాట యిచ్చి తప్పుతావా? నన్ను చంపించటానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తావా?" అన్నాడు నాగేంద్రుడు.

"ఇది నా తప్పకాదు, తండ్రీ! వాళ్ళు పాపాలు. అందుచేత నిన్ను మోసంచేశారు. నీ కోరిక తీర్చటానికి నేను సిద్ధంగానే ఉన్నాను" అన్నది లక్ష్మమ్మ. వెంటనే ఆమెకు తనకూతుళ్ళు జ్ఞాపకం వచ్చారు. వాళ్ళు తల్లిలేని పిల్లలవుతారనే దుఃఖంతో ఆమె మూర్ఛపోయింది. [ఇంకావుంది]

పూర్వం మగధలో ఒక రాజు వుండేవాడు. అతను ప్రజలను ఎంతో శ్రద్ధతో కాపాడు కుంటూ, అందరి చేత మంచివాడని అనిపించుకున్నాడు. కాని, అతనిలో ఒక దుర్గుణం వుంది. అది ఏమిటంటే, తను చెయ్యమని చెప్పినవనిని ఎవరైనా 'మేము చెయ్యము' అన్నా సరే, తనకు యిష్టంలేని పనిని ఎవరైనా చేసినాసరే కోపంతో మండి పడేవాడు. తన మాటప్రకారం జరిగి తీరవలసిందేనని రాజుకు గట్టి పట్టుదల. కాని రాజు చెబుతుండే పనులలో యేదో ఒకటైనా ప్రతిరోజూ యెవరో ఒకరు మా పల్లకాడు అనటమూ, 'వాళ్లమీద ఆయన మండిపడటమూ జరుగుతుండేది. ఈ దుర్గుణంతో పాటే, ఆయనలో మరో నుగుణం కూడా వుంది. 'ఎంత కోపం వచ్చినా, కొంత సేపటికి మళ్లీ 'యిలా

ఎందుకు కోపం తెచ్చుకున్నా!' అని పశ్చాత్తాప పడేవాడు.

ఒకనాడు రాజు ఒంటరిగాకూర్చుని ఇలా అనుకున్నాడు — "ప్రతిరోజూ నేను ఎవరి మీదనో ఒకరిమీద కోపగించుకోకుండా గడవటం లేదు. ఇది యేమీ బాగాలేదు. నేనుచెప్పే ప్రతిపని చెయ్యను అనకుండా, నాకు యిష్టంలేని పనులు చెయ్యకుండా వుండే పిల్ల ఎవరైనా వుంటే బాగుండును. నా రాణిగా చేసుకుండును" అని, కాని, ఆయనకు అలాంటిపిల్ల దొరకనూలేదు, ఆయన పెళ్లిచేసుకోనూలేదు.

ఇలావుండగా ఒకరోజున రాజు అడవికి వెటకి వెళ్లాడు. వేటాడుతూ, వేటాడుతూ అతను చాలదూరం. వచ్చేసి అడవిలో చారితప్పి తిరుగసాగాడు. గొంతు ఎండుకు పోయింది. ఎక్కడా నీరు కనిపించలేదు.

ఇంతలో దూరాన ఒక పూరిగుడిసె కనిపించింది. అయినకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది. గుడిసె దగ్గరికిపోయి, గుఱ్ఱం దిగి "ఎవరమ్మా ఇంట్లో!" అని కేక వేశాడు.

ఈ కేక విని ఒక వదహరేండ్ల పిల్ల బయటికి వచ్చింది. "చాల దాహంగా వుంది. కాసిని మంచినీళ్లు యిస్తావా?" అని అడిగాడు రాజు.

"అలాగే"నంటూ ఆ పిల్ల లోపలికి వెళ్లి మరికొంతసేపట్లో ఒకచెంబునిండా పాలూ, మరోగ్లాసులో మంచినీళ్లూ, కాసిని పళ్లూ తెచ్చి యిచ్చింది. రాజు ముందు కాసిని నీళ్లు

తాగి, వళ్లు తిని, పాలు తాగాడు. అప్పుటికి అతని ప్రాణం స్థిమితపడింది. అప్పుడు రాజు ఆ పిల్ల వంక తేరిపారజూచాడు.

బీదవా శ్లవటంచేత నగలు, వాఙ్మాలైతే లేవుగాని, ఆ పిల్ల మొహం కళ్ళకళ్ళలాడుతు ఎంతో ఆందంగా వుంది. కళ్ళలో అమాయ కత్వం తోచిన లాడుతూంది. ఆ పిల్లవంక చూస్తూ, రాజు తన చేతిలో వున్న పాల చెంబు చూపి, "నీవు గనక సప్త సముద్రాల లోని నీళ్ళూ ఈచెంబుతో తోడి పారపోశా వంటే నిన్ను వా రాణిగా చేసుకుంటాను. నేను ఈ దేశపురాజును" అన్నాడు.

రాజు ఈ మాట లనగానే ఆ పిల్ల యింట్లోకి వెళ్ళి ఒక గుప్పిట యిసుకతో తిరిగి వచ్చింది. ఆ గుప్పిట యిసుక చూపిస్తూ, "ప్రపంచంలో వుండే ఆన్ని నదులనీ ఈ గుప్పిట యిసుకతో నువ్వు అనకట్టకట్టి అపగలిగితే, నీవు చెప్పినట్లే నేను ఆ చెంబుతో సప్త సముద్రాలలో నీళ్లు తోడిపారబోస్తాను" అన్నది.

ఈ సమాధానం విని రాజు ఒక్కసారిగా అశ్చర్యపోయాడు. కాని ఎంతో సంతోషం కూడా కలిగింది. "భేష్! నీలాంటి పిల్ల కోసమే నేను వెతుకుతున్నాను" అని చెప్పి

అనునది అనునది అనునది అనునది

రాజు ఆ పిల్లని పెళ్లి చేసుకోవటానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆ పిల్ల తండ్రితో తన ఉద్దేశ్యం చెప్పాడు. "మాబోటి చీడవాళ్ళకి అంతకంటే కావలసింది యేముంది బాబూ!" అన్నాడు ఆ పిల్లతండ్రి.

ఇకనేం, రాజు ఆ పిల్లతోసహా మళ్ళీ గుఱ్ఱంమీద తన మహారుణి చేరుకున్నాడు. ఒక మంచిముహూర్తాన పెళ్లి జరిగింది.

పెళ్లి కాబోయే ముందు ఆ పిల్ల రాజుని యిలా అడిగింది— "మీకు యిష్టే కోపం వస్తూవుంటుందని విన్నాను. అదే నిజమైతే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మీకు నా మీద కోపం వచ్చి వెళ్ళగొట్టడం కూడా జరుగుతుందేమో. కాని అలా మీరు ఎప్పుడైనా నన్ను వెళ్ళగొట్టవలసి వస్తే, నేను వెళ్లిపోయేప్పుడు మీ మేడలో నాకు ప్రియమైన పస్తువుని నాతో తీసుకుపోవటానికి అనుమతిఇవ్వండి. ఈషరతుకు ఒప్పుకుంటేనే నేను మిచ్చుల్ని పెళ్లిచేసుకుంటాను." అన్నది.

రాజు సరేనన్నాడు.

కొన్నిరోజుల తర్వాత, ఒకనాడు రాజు బోజనం చేస్తుండగా రాణి యేదో సలహా చెప్పబోయింది. ఆ సలహా రాజుకు

నచ్చలేదు. "ఏ ముష్టిసలహా ఎవరికీ కావాలి? ప్రతిదానికి నే నున్నానంటూ తయారవుతావు. నాకు సలహా చెప్పే పాటదానినా నువ్వు! నీలాంటివాళ్లు ఇక్కడ వుండటానికే వీలైదు. రేపు తెల్లవారేలోగా నా మేడ వదిలి వెళ్లిపో" అన్నాడు మండి పడుతూ.

ఇలా జరుగుతుందని రాణి ముందుగానే అనుకుంది. అందుచేత లోపలికిపోయి రాజుగారుత్రాగే పాదలో మత్తు మందు కలిపితెచ్చియిచ్చింది. రాజు అవి త్రాగితన వెళ్లు తనకు తెలియకుండా నిద్రపోయాడు.

అనునది అనునది అనునది అనునది చందమామ అనునది అనునది అనునది అనునది

రాణి, తన సేవకుల సహాయంతో రాజును తీసుకుని అరాట్రెకి రాత్రే తన పూరిగుడిసె చేరుకుంది.

తెల్లవారింది. రాజుకు మెలకువ వచ్చి, "మేడలో నిద్రపోతున్న నేను, ఈ పూరి గుడిసెలోకి ఎలా వచ్చానా!" అని ఆశ్చర్య పడ్డాడు.

ఇంతలో రాణి అక్కడికివచ్చి "ఏమిటి అలా బంగారుగా చూస్తున్నారు?" అని అడిగింది.

"నన్ను యిక్కడికి ఎవరు తెచ్చారు? ఎందుకు తెచ్చారు? వెంటనే చెప్ప" అని గుడ్డురుముతూ అడిగాడు రాజు.

"ఉండండి. కొంచెం కాంత వడండి. మిమ్మల్ని యిక్కడికి తెచ్చింది నేనే. మీ మేడనించి నన్ను మీరు వెళ్లగొట్టేలాగయితే నాకు ప్రియమైన వస్తువుని నాతో తీసుకు పోవచ్చని మీరు మాట యిచ్చారు, గుర్తుందా?" అని అడిగింది రాణి.

"అవును." అన్నాడు రాజు.

"మరి, యిక నేం? మీకంటే ప్రియమైన వస్తువు నాకు ఏముంది? అందుచేత నే మిమ్మల్ని నాతో కూడా తెచ్చుకున్నాను" అని రాణి తొణకకుండా బదులు చెప్పే సరికి రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అమ్మ దొంగ! ఎంత పని చేశావు! ఇందుకేనా పెళ్లిచేసుకునే ముందు నాచేత అలా ఒప్పందం చేయించుకొన్నావ్!! నీ మీద అనవసరంగా కోపం తెచ్చుకుని నిన్ను చాల కష్టపెట్టాను. అవి అన్నీ మరిచి పోయి మళ్ళీ హాయిగా వుండాలి. సీలాంటి రాణికంటే నాకు కావలసిందేముంది?" అనిచెప్పి, రాజు మళ్ళీ రాణితో తన రాజ్యం చేరుకున్నాడు.

అనాటినించి రాజు, రాణి చాల ఆనందంగా ఉంటూ రాజ్యం చేశారు.

“ఆ గుడ్డివాళ్లెవరు? వాళ్ళు ఎక్కడ వుంటారు?” అని ధీరవర్మడు అడిగిన దానికి వృద్ధుడు యిలా చెప్పసాగాడు—

“వాళ్ళు ముగ్గురూ అక్కచెల్లెళ్ళు. ముగ్గురూ గుడ్డివాళ్లే. కాని, ముగ్గురిమొహాల మధ్యనా ఒక లొట్టకన్ను వుంటుంది. వాళ్ళు ముగ్గురూ వాడుకోటానికి ఒకే ఒక కన్ను వుంటుంది. ఆ కన్నుగ్రుడ్డును తమ లొట్ట కంటిలో పెట్టుకు చూసిన వాళ్ళకి వెయ్యి కళ్ళతో చూచినంతగా అన్ని కనిపిస్తే, ఆ కన్నుగ్రుడ్డును ఒకరి తర్వాత ఒకరు పెట్టుకుని చూస్తూవుంటారు. ఆ గ్రుడ్డుని ఎవ్వరూ రెండు నిమిషాలకంటే ఎక్కువసేపు వుంచుకోకూడదు. మొదటిది గ్రుడ్డుని పెట్టుకుని రెండు నిమిషాలసేపు చూస్తుంది. ఆ రెండు నిమిషాలు పూర్తి కాగానే దాన్ని రెండోది తీసుకొని పెట్టుకు చూస్తుంది. తర్వాత మూడోది. ఇలా వరస

ప్రకారం వాళ్ళు అ ఒక్క గ్రుడ్డుతోటే చూస్తూవుంటారు. ఎవరైనా రెండు నిమిషాలకి పైన గ్రుడ్డుని ఒక్క క్షణం వుంచుకున్నాసరే ఆ తర్వాతది పొట్లాడి తీసుకుంటుంది. ఆ గ్రుడ్డు లేకపోతే వాళ్ళు ఒక్క క్షణం వుండలేరు. కనుక ముందు మనం ఆ గ్రుడ్డుని వాళ్ళదగ్గిర్పించి కాజెయ్యాలి” అని చెప్పాడు వృద్ధుడు.

“సరే అలాగే చెద్దాం. కాని వాళ్ళు ఎక్కడ వుంటారో చెప్పనేలేదే?” అని అడిగాడు ధీరవర్మడు.

“సూర్యుడుగానీ, చంద్రుడుగానీ, వుండగా వాళ్ళు బైటికిరారు. సాయంత్రం కను మసక చీకటివేళ వాళ్ళు బైటికి వచ్చి ఆ కన్నుగ్రుడ్డు పెట్టుకుని చూసి, ఎవరైనా మనుష్యులు కనిపిస్తే బేక్కుతిని చంద్రుడు ఉదయించే వేళకి మళ్ళీ మాయమవుతారు.” అని చెప్పాడు వృద్ధుడు.

ఇదంతా చెప్పినరికి అప్పడే మాయ్యడు అస్తమించాడు. చీకటి పడసాగింది. మరి కాసేపటికి వాళ్లు ఒక పెద్ద ఎడారిలాంటి చోటికి వచ్చారు. అక్కడ చిన్నచిన్న తుప్పలు దుబ్బులు తప్పితే మరేమీలేవు.

"ఇప్పుడే, ఈ చోటికే ఆముగ్గురు గుడ్డి వాళ్ళూ వచ్చేది. మనం చాల జాగ్రత్తగా వుండాలి" అని అప్పుడు అంటూ వుండగానే దూరాన ఎక్కడో ఆడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. ఆ చప్పుడు చెవినిపడగానే వాళ్ళిద్దరూ ఒకపాదచాటున దాక్కున్నారు.

ఇంతలో ఆ ముగ్గురు గుడ్డివాళ్ళూ అక్కడికి వచ్చి చేరుకున్నారు. వృద్ధుడు చెప్పినట్లు వాళ్లు ముగ్గురూ గుడ్డివాళ్లే. ఇప్పుడు మధ్యవున్న గుడ్డిది కనుగ్రుడ్డు, తన కనులొట్టలో పెట్టుకుచూస్తోంది.

ఇంతలో మూడో గుడ్డిది, "అక్కా, అక్కా, రెండు నిమిషాలు అయిపోయింది ఇప్పుడు నావంతు" అంది.

"నాకు మాత్రం తెలియదా యిప్పుడు నీ వంతు అని! కాని, ఆ పాదలచెనకాల ఎవరో వున్నట్టుగా వుంది. అదేమిటో చూచి యిస్తాను" అంది మధ్యది.

"ఓహో, నువ్వే చూడాలా ఏమిటి? నేనుమాత్రం చూడలేనా? నావంతు కనక వా రిచ్చెయ్యి. నేను చూచి చెబుతాను" అంది మూడోది.

ఈ వాదన జరిగేసరికి మూడోదానివంతు రెండు నిమిషాలుకూడా పూర్తి అయినై. ఇప్పుడు మళ్ళీ మొదటిదానివంతు. అందుచేత అది, "మీరు యిద్దరూ ఎందుకు పొల్లాడుకోవటం? ఇప్పుడు నా వంతు. గ్రుడ్డు నా రిచ్చెయ్యండి" అన్నది.

ఇది వినేసరికి గ్రుడ్డుపెట్టుకునివున్న మధ్యదానికి తగనికోపం వచ్చింది. తన

ముఖమీద లోటలో వున్న ఆ గ్రుడ్డుని కాస్తా పూదీసి తన అరచేతిలో పెట్టుకుని "సరే, పొట్లాట ఎందుకు? గ్రుడ్డు నేనూ పెట్టుకోలేదు. ఇదుగో నా చేతిలోవుంది. మీలో ఎవరు తిసుకోగలిగితే వాళ్ళు తిసుకోండి" అని కూర్చోవడింది.

ఇప్పుడు ముగ్గురూ గ్రుడ్డివాళ్లే. అందుచేత గుడ్డువున్న మధ్యదాని చెయ్యి ఎక్కడ వుందో మిగతా యిద్దరికీ తెలియలేదు. అందుచేత వాళ్ళు చేతులతో నాలుగు వైపులా తడుముకోసాగారు.

వృద్ధుడు ధీరవర్యుణ్ణి హుపారు చేసి "నువ్వు ఆ గ్రుడ్డు ని ఎత్తుకు రావటానికి యిదేసమయం. ఈ, పద" అని ముందుకు తోకాడు. మరుక్షణంలో ధీరవర్యుడు వాళ్ళ చేతులకు దొరకకుండా ఆ గ్రుడ్డు తెచ్చి వృద్ధుడికిచ్చాడు.

తన చేతిలోంచి గ్రుడ్డు ధీరవర్యుడు కాజేసి పోగానే, దాన్ని మిగత చెల్లెళ్ళలో ఎవరో ఒకరు కాజేసిఉంటా రనుకొని మధ్యది పొట్లాడసాగింది. కాని మేము తియ్యలేదంటే మేము తియ్యలేదని వాళ్ళు

మొత్తుకో సాగారు. ఎంతసేపటికీ ఎవరూ గ్రుడ్డు త మ కి దొ రి కి న ట్టు బ య ట పెట్టక పోయేసరికి, ఒకళ్ళకి మరొకళ్ళ మీద అనుమానం పుట్టింది - గుడ్డు దొరికిన వాళ్ళే ఆ సంగతి బైటపెట్టకుండా మిగతా వాళ్ళని ఏడిపిస్తున్నారని. ఇకనేం ముగ్గురూ పెద్దగా అరుస్తూ పోట్లాడుకో సాగారు.

వృద్ధుడికి, పాపం వాళ్ళని చూసేసరికి, జాలికలిగింది—“ఓ చెచ్చి పుల్లమ్మల్లారా! ఎందుకు వృ థా'గా పోట్లాడుకుంటారు. గ్రుడ్డు నా దగ్గర వుంది. నాకు మీరు ఒక ఫిషయం చెప్పాలి. ఇక్కడికి దగ్గిలో మూడు తలల రాక్షసుడు ఒక యున్నాడట. అక్కడికి ఎలా వెళ్లాలో చెప్పండి. ఈ తహస్యం చెబితేగాని గ్రుడ్డుని తిరిగి మీకు ఇవ్వను” అన్నాడు.

“ఎవరు చాచూ నువ్వు? గుడ్డు కాజేసి పెగా మూడుతలల రాక్షసు డం టు న్నా

వేమిటి? మాకు ఏ రాక్షసుడి సంగతి తెలియదు. మా గుడ్డు మాకిచ్చి నిచారిన నువ్వుపో” అన్నారు గ్రుడ్డివాళ్ళు.

“అదేమీ కుదరదు. వాడు యొక్కడ వుండేదీ మీకుతెలుసు. తెలియదని మొండి కేస్తే, యిక మీ కర్మం యింతే. గుడ్డుతో సహా మా చారిన మేము పోతాం” అని బెదిరించాడు వృద్ధుడు.

“అయ్యో! అసలే ముసలి ముండలం, మాకేమీ తెలియదని ఎదుస్తుంటే ఈయ నెవరో కన్ను ఎత్తుకుపోతానని బెదిరిస్తా వేమిట!” అన్నది మొదటి ముసలిది.

“అలాగే బెదిరిస్తాడల్లె. చూద్దాం కన్ను ఎలా ఎత్తుకుపోతాడో!” అంది మధ్యది.

[ఇంతకీ ఆ రహస్యం గుడ్డివాళ్లు బైట పెట్టారో లేదో తర్వాత ఏమి జరిగిందో వచ్చేనెల చందమామలో చదవండి.]

పూర్వం కాంతారపురం అనే పట్టణాన్ని ఒక రాజు ఏలుతుండేవాడు. అతను చాలా విశ్వరూపంతుడు. లెక్కలేనంత సైన్యం కూడా వుండి. ఇన్ని వున్నా, పాపం, రాజు ఎప్పుడూ యేదో దిగులుగా వుండేవాడు. ఇందుకు కారణమేమిటో తెలుసుకోవాలని అతని మంత్రులూ, సేనానులూ ఎంతో ప్రయత్నించి చూశారు. కాని ఎవరితోనూ రాజు తన విచారానికి కారణం చెప్పలేదు.

అసలు రాజు ఇంత దిగులుపడడానికి కారణం ఏమిటి అంటే, ఆయనవి అందరి లాంటి చెవులుకావు. గాడిదచెవులు! వాటిని కిరీటం అడుగున ఎవరికీ కనిపించకుండా చాల జాగ్రత్తగా దాచుకుంటుండేవాడు.

ఈ సంగతి రాజుగారికి కీవరంచేసే ఒక్క మంగలి అప్పన్నకి మాత్రం తెలుసును. కాని, వాడు బయటపెడితే లోకాని కంటా తెలిసి నవ్వులపాలై పోతాడుకదా!

కబుట్టి వాడి ఒక్కడినోరూ కట్టివేస్తే ఈ రహస్యం యంతటితో అణగిపోతుంది. రాజు దీర్ఘంగా ఆలోచించి, చివరికి మంగలి నోరు కట్టి వేయటమే మంచిదని నిశ్చయించుకున్నాడు.

మర్నాడు మామూలుగా మంగలి అప్పన్న రాజుగారికి కీవరం చెయ్యటానికి వచ్చాడు. అప్పుడు రాజు వాడితో, "ఒరే అబ్బీ! నా చెవులసంగతి నీకూ నాకూ తప్ప ఈ ప్రపంచంలో మరెవడికీ తెలియదు. ఇంకొకరికి తెలిసిందీ అంటే అది నీవల్లనే అయివుండాలి. అప్పుడు నీ తల మీదికి వేయవలసి వస్తుంది. ఈ సంగతి మనసులో పెట్టుకుని జాగ్రత్తగా వుండు. ఈ రోజునించి నీ జీతం కూడా వరహా నించి అయిదు వరహాలకి పెంచుతున్నాను" అన్నాడు.

"అలాగే మహారాజా. నేను మాత్రం పెళ్లాం బిడ్డలు వున్నవాడినికానా? నేను

చస్తే వాళ్ళకు దిక్కులేదన్న సంగతి నాకు తెలియదా? మీ కెందుకు, చూడండి. ఈ రహస్యం పెట్టెలోపెట్టి తాళం వేసి సత్తే!" అని హామీ యిచ్చాడు అప్పన్న.

ఈ హామీతో రాజుగారి దిగులు తీరింది కాని అప్పన్నకి కడుపుబ్బరం యెక్కువయింది. రాజుగారివి గాడిద చెవులన్న సంగతి అప్పన్నకి యెంతో కాలంనించి తెలుసునుగాని, అది ఇంకొకళ్ళకు చెప్పాలని వాడికి ఎన్నడూ బుద్ధిపట్టలేదు. కాని, రాజుగారికి మాట యిచ్చి వచ్చిన దగ్గర నించీ వాడికడుపులో ఆరహస్యం దాగటం

శవ్వమైంది. కాని, ఎట్లా బైటపెడతాడు? ఎవరికి బైటపెడతాడు? బైటపెడితే తన తల ఎగిరిపోతుంది కదా! పాపం! అప్పన్న ఈదిగులుతోటి, రహస్యం దాచలేక కడు పుబ్బుతోటి మంచం ఎక్కాడు.

అప్పన్న భార్యకి ఇతని జబ్బేమీ అర్థం కాలేదు. వైద్యుడి పలిపించింది వైద్యుడు వచ్చి నాలికా నాడి పరీక్షచేసి చూశాడు. తర్వాత పాట్ల వెత్తిచూసి, "నీకు ఒంట్లో ఏ విధమైన జబ్బులేదు. నువ్వు మన స్కూల్లో ఏదో దాచుకుని బాధపడుతున్నావు. అందుచేతనే ఈపాట్ల పుబ్బరం. అవునా?" అని అడిగాడు.

అప్పన్న నేరుతెరిచి 'అవును' అంటే ఎక్కడ నేరుజారి రహస్యం బైటపడుతో అని, తలమాత్రం అడించి పూరుకున్నాడు.

"అది ఎవరితోనైనా చెప్పి వెయ్యి. అది అంత ముఖ్యరహస్యమైతే నీ పెళ్లాం జోటైనా చెప్పు. అంతకంటే నీకు మందు లేదు" అని చెప్పి వైద్యుడు వెళ్ళిపోయాడు.

వైద్యుడు వాకిలివాటిపోగానే అప్పన్నని భార్య "ఏమిటయ్యా; మాలావు రహస్యం? అదేదో బయటపెట్టారా? నే నెవరికీ చెప్పనులే" అని వేధించసాగింది.

భార్య పట్టుదలచూ సేవరకు అప్పన్నకు మరింత భయంవేసింది. అప్పన్నకు తన భార్యసంగతి బాగా తెలుసు. అమెకు ఏదైనా చెప్పితే ఊళ్లో టమ టమా వేసినట్టే! ఇక 'చెప్పకపోతే, ప్రాణాలు తినేస్తుంది. అప్పన్న ఏమి చెయ్యటమా అని దీర్ఘంగా ఆలోచించి ఎలాగైనా ముందు భార్యపోరు వదిలించుకోవటం ముఖ్యమని నిర్ణయించు కున్నాడు. అలా నిర్ణయించుకుని, "ఇదుగో ఇది మాలావు రహస్యం కాదులేవే. ఎవరితోనైనా చెప్పమని సలహాయిచ్చాడు కనక అ వైద్యుడయ్యకే అది కాస్తా చెప్పేస్తాను. అప్పటికి నాజబ్బు నయం కాకపోతే ఆ అయ్యనేమరో ముందు ఏదైనా యివ్వమని అడుగుతాను" అని చెప్పి వైద్యుడింటికి వెళ్లాడు.

అప్పన్నని చూడగానే వైద్యుడు, "ఏం, మళ్ళీ వచ్చావ్?" అని అడిగాడు.

"ఏమీలేదు, బాబూ. నా మనస్సులో రహస్యం నా భార్యతోటి చెప్పేయ్యమని మీరు సలహా యిచ్చిపోయారు. బాగా నే వుంది. కాని, దానినెట్లో ఏ విషయమూ దాగదు. అందుకని దానితో చెప్పేకంటే మీతో చెప్పటం మంచిదని నాకు తోచింది.

మీరు నేను చెప్పింది మరొకడితో చెప్పనని నాకు మాటయ్యింది" అన్నాడు అప్పన్న.

"చాలు, చాలే. నువ్వు చూడబోతే అలా మాటయిచ్చే యిలా తంటాలు పడుతున్నట్టున్నావ్. నీలాగా తెలివి తక్కువగా మాటిచ్చి తర్వాత చిక్కులు పడటానికి నేనేం పిచ్చివాడిగాను. పో, పో. ఇంకెవరితోనైనా చెప్పకో. ఎవరూ కనిపించకపోతే ఏ చెట్టుకో, పుట్టికో చెప్పకో" అన్నాడు వైద్యుడు.

అప్పన్నకి వైద్యుడు చెప్పిన చివరిసలహా నచ్చింది. వెంటనే ఇంటికిబయలుదేరాడు. అతనికి దారిలో ఒకచోట పెద్ద పుట్ట

కనిపించింది. ఆ పున్న చుట్టూ చూశాడు; ఎవరూలేరు. ఇదే సమయమనుకొని ఆ పుట్టదగ్గిరికిపోయి, పుట్ట కన్నంలో నేరుపెట్ట "మన రాజుగారివి గాడిదచెవులు" అనే శాడు. ఈ మాటలు బైటికి అనివెయ్యగానే అప్పన్నకి కొండంత బరువు గుండెల మీదనించి దించినంత తేలికైంది. సంతోషం పట్టలేక ఒక్కపరుగున ఇంటికి వచ్చి చెరుకున్నాడు. అప్పన్నభార్య చాల ఆశ్చర్యపడింది. సంగతి ఏమిటో తెలుసుకుందామనుకుండిగాని, అడిగితే మళ్ళీ

ఏక్కడ మంచ మెక్కుతాడోనని భయపడి పూరుకుంది.

అప్పన్న, రహస్యం బైటపెట్టిన పుట్టపైన కొన్నాళ్ళకు ఒక వెదురుపొద పెరిగింది.

మరికొన్నాళ్ళకు, రాజు ఏదో శుభ కార్య సందర్భాన ఒకవిందు యేర్పాటు చేశాడు. ఆ చుట్టుప్రక్కల రాజు లందరినీ ఆహ్వానించాడు. పేరుగల వాడ్యగాళ్ళందరూ వచ్చి విందులో వాయిించ పలసిందిగా రాజాజ్ఞ అయింది.

ఈ కబురందుకున్న వాడ్యగాళ్ళలో ఒక పిల్లనగ్రావి వాడ్యగాడుకూడా వున్నాడు. అతను రాజుగారివిందులో వాయిించటానికి ఒక క్రొత్త పిల్లనగ్రావి తయారుచేసుకుందామని బయలుదేరి సరిగా పుట్టమీద పెరిగిన వెదుళ్ళ పొదలోంచి ఒక వెదురుగొట్టాన్ని నరుకుకుని ఎంతో అందంగా పిల్లనగ్రావి తయారుచేశాడు. "దీన్ని రాజుగారి ఎదట తప్పితే ఈలోగా వాయిించకూడదు" అని అనుకుని బయలుదేరి రాజుగారి ఆస్థానానికి వచ్చిచేరాడు.

విందు పూర్తిఅయింది. అన్ని రకాల వాద్యాలూ వాయించడమైంది. చివరకు పిల్లనగ్రావి వాడ్యగాణ్ణి వాయించమన్నారు

కల నిజమైంది!

అసగనగా వీరవరుడు అనే రాజు ఉండే వాడు. ఆయనకు రంగరాజు, రామరాజు అని ఇద్దరు కుమారులు.

ఒకనాడు రాజు, కొడుకు లిద్దరినీ పిలిచి "అబ్బాయిలూ! రాత్రి నే నొక కల గన్నాను. కలలో ఒక చిత్రమయిన చెట్టు కనపడింది. దానికి రాగి వెళ్ళి, వెండి మొదలు, బంగారపు కొమ్మలు, పచ్చటి ఆకులు, ముత్యాలవంటి మొగ్గలు, పగడాల వంటి పళ్ళు ఉన్నాయి. ఆ చెట్టుని ఒక బంగారు ఉయ్యాలవుంది. ఆ ఉయ్యాలలో ఆడే చిలుక అడుతున్నది, స్త్రీ ఆడే చిలుక పాడుతున్నది. అక్కడే చెట్టుకింద ఒక బంగారు లేడి వచ్చి కే మేస్తున్నది. దానిని నేను మాణిక్యరాయితో కొట్టానుట! అంత టితో లేడి మాయమైంది, చెట్టు మాయమైంది!!—ఇది నాకు వచ్చిన కల. మీ రిద్దరూ వెళ్ళి, ఎన్ని శ్రమలయినా పడి,

నేను కలలో చూచిన మాణిక్యరాయిని పట్టుకురావాలి" అని ఆయన చెప్పాడు.

తండ్రి కొరిక నెరవేర్చటానికి కొడుకు లిద్దరూ మరునాడు బయలుదేరారు. చాలా దూరం నడిచి, వాళ్ళు అలిసిపోయారు. బడలికచేత ఒక చెట్టుకింద పడుకొనే సరికి, రంగరాజుకి వెంటనే నిద్ర పట్టేసింది. చిన్నవాడికి పని అంటే పట్టుదల. అందు చేత అతనికి కునుకే పట్టిందికాదు.

తెల్లవారినా రంగరాజుకి మెలకువ రాలేదు. నిద్ర పాడుచేయటం ఇష్టంలేక, అన్నని లేపకుండానే రామరాజు ఒక్కడూ లేచి ప్రయాణం సాగించాడు.

వెళ్ళగా వెళ్ళగా రామరాజుకి ఒక పర్వతాల కనిపించింది. అందులో ఒక ముసలమ్మ కూర్చునివున్నది. అతను తను వచ్చిన పని చెప్పి, అది నెరవేరే ఉపాయం చెప్పమని ఆమెను అడిగాడు.

సరేనని అతను తన క్రొత్త పిల్లనగ్రోవిని వాయించటం మొదలుపెట్టేసరికి అది "మన రాజుగారివి గాడిదచెవులు!" అని మ్రోగింది. ఇదివినగానే వాద్యగాడి మొహం నెత్తురుచుక్కలేదు. మళ్ళీవాయించాడు: మళ్ళీ అదేలామోగింది !!

పెద్ద పెద్ద రాజులందరినీదుటా, తను ఎన్నేపిండ్లుగా ప్రాణంకంటే యెక్కువగా దాచుకున్న రహస్యాన్ని వాద్యగాడు ఇలా బైటపెట్టేసరికి రాజుకి తగనికోపంవచ్చింది. కళ్ళవెంట నివ్వులు కక్కుతూ, ఒరలోంచి కత్తిదూసి వాద్యగాడి చెవుకు ఉరికాడు.

"బాబూ, ఆగండి! ఆగండి!! ఒక్క మాట. ఇందులో నా తప్పేమీలేదు. దీన్ని ఎవరోమంత్రించినట్లుంది, కావాలంటే మీరు స్వయంగా వాయించి చూడండి" అంటూ పిల్లనగ్రోవి రాజుగారికి అందించాడు.

సరేనని రాజు దాన్నందుకుని వాయించ బోయాడు. మళ్ళీ అలాగే మోగింది. "మన రాజుగారివి గాడిద చెవులు" అని.

ఇది వినేసరికి రాజుగారికి తల గిరువ తిరిగింది. నిలుచున్నవాడు నిలుచున్నట్టుగా కుప్పకూలిపోయాడు. తర్వాత కాసేపటికి తెప్పరిల్లుకొని, "ఇందులో నీ తప్పు ఏమీలేదు. అప్పన్నతప్పులేదు. ఇంతకాలం ఈసంగతి కప్పిపుచ్చి లొకంకళ్లు ముయ్యటానికి ప్రయత్నించటం నాదేతప్పు. ఇక ఈ రహస్యం దాచవలసిన పనిలేదు" అంటూ రాజు తన నెత్తినవ్వున్న కిరిటం తీసేశాడు.

రాజుగారికి మామూలుచెవులకు బదులు గాడిద చెవులుండటం చూసి వచ్చిన రాజులంతా యెంతో అశ్చర్యపోయారు. "దేవుడు చేసినదానికి నువ్వే మి చేస్తావ్! కాలం, కర్మం అలా కలిసివచ్చింది" అని మిగత రాజులంతా మన గాడిద చెవుల రాజుగారిని ఓదార్చి తర్వాత ఎవరి రాజ్యాలకు వారు చేరుకున్నారు.

ఇప్పుడు రాజుగారు ఏవిధమైన దిగులూ లేకుండా హాయిగా రాజ్యంచేస్తున్నాడు.

"కుమారా! ఈ అడవి దాటగానే ఒక పెద్దప్పక్షిమే, దానికింద ఒక పుట్ట, ఆ పుట్టలో ఒక నాగుపాము ఉన్నాయి. పాము పడగమీదనే మాణిక్యరాయి ధగధగ మెరుస్తూ వుంటుంది. అయితే, అది మనకు ఎలా దొరుకుతుంది అని అడుగుతావేమో? 'ఇది నా పుట్ట' అని అసవాలు తెలియటాని కని నాగుపాము తన పడగమీది మాణిక్యరాయిని పట్టుదగ్గిర గుర్తుగా పెట్టి ఆహారం కోసం రాత్రి నిద్రానికి పోతుంది. అసమయం కనిపెట్టి, ఒక తట్టతో రాయిని మూసి వేయాలి. నాగుపాము తిరిగి వచ్చి, ఇదే మీటా అనికోపంకొద్దీ ఆ తట్టను కాట్లువేసి, చివరకు ప్రాణాలు విడుస్తుంది. అప్పుడు ఆ రాయి పట్టుకురా" అని చెప్పింది. ఆమె అసలు ముసలమ్మ కాదు, దుర్గాదేవి. ఇతని మీద దయకలిగి ఆమె మర్మం చెప్పింది.

రామరాజు సరిగా అప్రకారమే చేసి, మాణిక్యరాయి పట్టుకువచ్చి ఆమెచేతికి ఇచ్చాడు. చిన్నవాని తెలివితేటలకూ, పనిలో పట్టుదలకూ దేవి సంతోషించి "నాయనా రాకుమారా! ఈ రాయి మళ్ళీ తెచ్చినదేటనే పెట్టివెయ్యి. తండ్రి పాము

వచ్చి ఆ రాయిని పట్టుకుపోతుంది. దాని వెంబడి వెళ్ళితివంటే, మీ తండ్రి కలిలో కనపడిన చెట్టు చూడగలవు" అని ఆమె దీవించి వంపింది.

దేవి చెప్పినట్లుగానే రామరాజు, తండ్రి పామును వెంబడించి ఒక సారంగం ప్రవేశించాడు. కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ఆరు రకాల పుష్పాలల్లో హాయిగా ఊగు తున్న ఆరుగురు నాగకన్యలు కనపడ్డారు.

వాళ్ళు ఆరుగురూ అతన్ని చూచి చిరు నవ్వుతో "ఓయి రాజకుమారుడా!—నువు

వచ్చిన పని మాకు తెలుసులే. మేము నాగకన్యలం. మమ్మల్ని రాగి, వెండి, బంగారు, పచ్చ, ముత్యం, పగడం అని పిలుస్తారు. మరి మమ్మల్ని పెళ్లాడతావా?" అని అడిగారు. "నేను వచ్చిన కార్యం నెరవేరితే కాని నామనసు మరొక పనిమీదికి పోదు, పెళ్లిమాట తరువాత చూచు కొందాము" అన్నాడు రామరాజు.

"అయితే, విను మరి: మీ తండ్రికి కలలో కనపడిన చెట్టుఖాగాలమే మేము. మా అరుగురునీ వరసన నిలబెట్టి ఒక్క

వేటుకి తెగవేసినావంటే, మాకు ఆ చిత్ర మయిన చెట్టు రూపం వస్తుంది. తెగవేసేటప్పుడు చిందిన నెత్తురు చెట్టు మొదలుకి రాసి తడివితే, మళ్లీ మేము ఎప్పటిలాగ కన్యలమైపోతాం" అని వాళ్ళు చెప్పారు.

రామరాజు సంతోషించి, "మీ రిక్కడనే ఉండండి. మళ్లీ వచ్చి మా రాజ్యానికి దీసుకుపోతాను" అని వాళ్ళకు మాట ఇచ్చాడు. సరాసరి దేవిపద్దకు వచ్చి, అప్పటి పరకూ జరిగిన సంగతులన్నీ చెప్పాడు.

అప్పుడు దేవి, "నాయనా! ఇంతవరకూ పనులు బాగానే చక్కచెట్టుకు వచ్చావు. ఇంక కలలో మీ తండ్రి కొట్టిన బంగారు లేడినిగురించి చెబుతా, విను; అది నిజమయిన లేడికాదు. ఈ అడివిలో తిరిగే ఒక మాయరాక్షసి. కనపడిన మనిషినల్లా అది గుహలోకి తరుముకు పోతుంది. మోహినిరూపంతో వచ్చి, పగడపు పందెం వేయమని పురికొల్పుతుంది. పందెంలో మోసంపల్ల తనకే గెలుపు వచ్చేటట్టు చేసుకుని, ఓడినపోయినవాళ్ళని చెరలో పెడుతుంది. అది ఎలా మోసం చేస్తుందంటే. దానిదగ్గర ఒక పిల్లి ఉన్నది. పిల్లి తల

మీద ఒక దీపం పెట్టి, దీపం తాలూకు కిన్నెదలోకి పాచికలు వేస్తూ వుంటుంది. ఆ చీకటిలో పిల్లి పాచికలను రాక్షసికి కావలసినట్టు మారుస్తూ వుంటుంది. అయితే,—దీని కొక ఉపాయం చెబుతా : నీవెంట ఒక ఎలికెనుకూడా తీసుకువెళ్లి, పందెం నమయంలో దానిముందు వదిలి పెట్టు. ఎలికెను చూడగానే పిల్లి దానివెంట పడుతుంది. ఇంకేముంది?—దాని ఆట కట్టుకుంది. మోహిని 'నీకు లొంగి పోయాను' అంటుంది!"

దేవి చెప్పిన ప్రకారమే నడుచుకుని, రామరాజు పందెంలో మోహినిని ఓడించాడు. అంతేకాదు, పందెంలో ఓడిపోయి చెరసాలలో ఉన్న తన అన్న రంగరాజుని కూడా విడిపించాడు. మళ్ళీ వచ్చి దేవితో అప్పటివరకూ జరిగినదంతా చెప్పాడు.

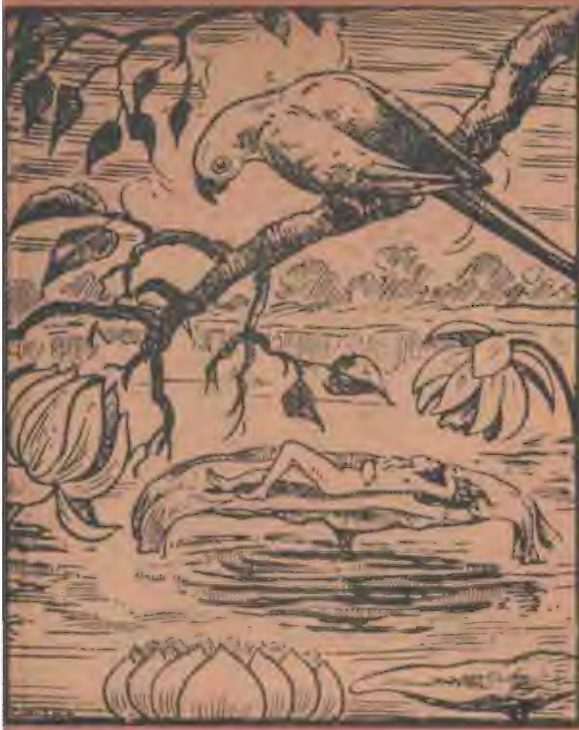
అప్పుడు దేవి తన నిజరూపం దాల్చి "కుమారా! నేను చెప్పినట్టుగా చేసినందుకు గాను చిత్రమయిన చెట్టు, ఖంగారులేడి, మాణిక్యరాయి కనబరిచాను. ఇంక, అదే చిలుక, పాడే చిలుక కావాలికదా నీకు! వాటిని నేను చూపించలేను. ఇక్కడికి అమడదూరంలో వున్న మా అక్కయ్య

చూపించ గలదు," అని చెప్పి, ఆమె పేర ఒక ఉత్తరం ఇచ్చి అంతర్ధానమయింది!

రామరాజు ఆ ఉత్తరం పట్టుకొని, పెద్ద దుర్గాదేవివద్దకు వెళ్లాడు. ఆమెకూడా చెల్లెలిలాగానే ఒక ముసలిదాని రూపంలో రామరాజుకూ కనపడింది.

"నాయనా! సప్తసముద్రాలకు అవతలి ఒక కొలను వున్నది. రోజూ ఒక దేవకన్య అక్కడికి స్నానానికి వస్తుంది. స్నానం కాగానే కొలనులో వుండే తామరాకుమీద చీర పరుచుకొని ఆమె నిద్రపోతుంది. తామరకూడుతో సహా ఆమెను జాగ్రత్తగా

తీసుకురా" అని చెప్పి, దేవి అతనిని ఒక చిలుకగా మార్చి వంపింది.

చిలుకరూపంతో వున్న రామరాజు ఏడు సముద్రాలూ దాటివెళ్లి, కొలను చేరు కొన్నాడు. అక్కడ ఒక చెట్టుకొమ్మమీద పొంచివుండి, దేవకన్యకు నిద్రపట్టగానే, తామరతూడును జాగరగా తుంచి, దేవ కన్యతోసహా తెచ్చి దేవికి ఒప్పగించాడు.

ముసలిదాని రూపంతో వున్నామె దుర్గా దేవి అనే రహస్యం దేవకన్యకు తెలుసు. "అమ్మా! చీర లేనిదే నేను దేవతాకంలోకి ఎలా పోగలను? నా చీర నాకు ఇప్పించు" అని దుర్గాదేవిని ప్రార్థించింది.

దేవి అప్పుడు విజరూపందాల్చి, "సరే, నీ కోరిక నెరవేరుస్తాను. నేను చెప్పిన పురుషుణ్ణి పెళ్లాడుతావా?" అని అడిగింది.

అందుకు దేవకన్య "నా మేలు కోరే తల్లివి. ఎప్పుడైనా నీ మాటకు అడ్డు చెప్ప గలనా?" అని తన అంగీకారం తెలిపింది.

వెంటనే దేవి ఆమెచీర ఆమెకు ఇచ్చి వేసి, చిలుకరూపంలో వున్న రామరాజును మామూలుగా మార్చివేసింది. ఇద్దరనూ దీవించి వివాహంచేసి, "నాయనా, రాజ కుమారా! నీ తండ్రి కలగన్నటువంటి అడే చిలుక. పాడే చిలుక ఎక్కడో వున్నా యనుకొంటున్నావు కాబోలు, మీ రిద్దరే ఆ చిలుకలు రెండున్నూ! నుఖంగా ఉండండి" అని వాళ్ళ చేతులుకలిపి దేవి మాయమయింది.

భార్య అయిన దేవకన్యనూ, ఆరుగురు నాగకన్యలనూ, మోహినిరూపంతో వున్న మాయలేడిని తీసుకొని, రామరాజు తన రాజ్యానికి వెళ్ళిపోయాడు.

మరునాడు వీరవరమహారాజు దర్బారు చేశాడు. దేశ దేశాలనించి రాజులూ మహారాజులూ వచ్చారు. నిండుసభలో చిన్నవాడు తను సంపాదించుకువచ్చిన

మా బి క్క రా యి ని, తండ్రి చేతులలో
వుంచాడు. "నాయనగారూ! నన్నూ, ఈ
ఆరుగురు కన్యలనూ ఒక్కవేటుకి నరికి
వేస్తే మీరు కలలో చూచిన చెట్టు కనబడు
తుంది. ఇద్దానికి అంటిన నెత్తురుతో చెట్టు
మొదలు తడివితే మాకు మళ్ళీ మామూలు
స్వరూపాలు వచ్చేస్తాయి" అని చెప్పాడు.

రామరాజు చెప్పినట్టుగానే వీరవరుడు,
చిన్నికొడుకునూ నాగకన్యలనూ ఒక్క
వేటుకి నరికివేశాడు. తనకు కలలో కని
పించినట్టే సరిగా - రాగి వేళ్ళు, వెండి
మొదలు, బంగారపు కొమ్మలు, పచ్చల
ఆకులు, ముత్యాలవంటి మొగ్గలు, పగ
దాలవంటి పళ్ళూ కలిగిన ఆ చిత్రమయిన
చెట్టు కనపడింది. ఆ చెట్టుని ఒక బంగారు
ఉయ్యాల వేలాడుతున్నది. అందులో
ఆడే చిలుక అడుతూ, పాడే చిలుక
పాడుతూ ఉన్నాయి. అక్కడే చెట్టుకింద
బంగారులేడి ప్రచ్చిక మేస్తున్నది.

మేస్తున్న లేడిని వీరవరమహారాజు
గూరిచూసి, తనపద్మఉన్న మాచీక్యరాయితో
కొట్టాడు. మోహిని మాయమైంది. వెంటనే
ఇద్దానికి పట్టివున్న నెత్తురుతో చెట్టుమొదలు
తడిచేసరికి, కను వండు పు గా చిన్న

కుమారుడూ, ఆరుగురు నాగకన్యలూ
మామూలు రూపంలో కనపడ్డారు.

వీరవరమహారాజుకి ఇటువంటి వింత
కల రావటం, పైగా కలలో జరిగినవన్నీ
నిజం కావటం చూసి, దేశదేశాలనుంచి
వచ్చిన రాజులందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు.

చిన్నకుమారుడు చేసిన ఘనకార్యం
లకు మెచ్చి, వీరవరుడు తనరాజ్యం
అతనికి పట్టంకట్టాడు. అతనికి ఆరుగురు
నాగకన్యలనూయిచ్చి, అతి వైభవంగా
పెళ్ళివేసి, తాను చీకూ చింతా లేకుండా
హాయిగా విక్రాంతి తీసుకొంటున్నాడు.

పూర్వం ఒకరాజు ఉండేవాడు. ఆయనకు తన భార్యమీద చాలా ప్రేమ. ఎల్లప్పుడూ ఆమెను సంతోషపెట్టటానికే ప్రయత్నిస్తూ వుండేవాడు.

ఆ రాజు వీణ బాగా వాయిచగలడు. అతని వీణపాటకు మోడులు చిగిర్చేవి. కేళ్ళూ, వాగులూ వచ్చి నాట్యం చేసేవి. అలాంటి అద్భుతమైన వీణపాటతో ఆయన తన భార్యను ఎప్పుడూ సంతోషపెట్టుతూ వుండేవాడు.

ఒకనాడు రాణి చెలికత్తెలతో తోటలో ఆడుకొంటూవుండగా ఒక త్రాచుపాము ఆమెను కరచింది. అప్పుడు ఆమె చెలికత్తెలను పిలిచి, "పాము విషం నా శరీరంలోకి గబగబా ఎక్కిపోతున్నది. ఇక నేను బతకడం కష్టం. ఈసంగతి నా భర్తజే చెప్పండి" అని, మరికొంచెం సేపటికే ప్రాణాలు విడచింది.

యం. యస్. రామలింగస్వామి, వికాసపట్టణం

రాజు ఈ సంగతి విని చాలా విచారించాడు. భార్యని బతికించుకోవటానికి చేయగలిగిన ఉపాయాలన్నీ చేసినాచేడు. కాని లాభంలేకపోయింది. "ఏమయినా సరే, నేను నా భార్యను విడిచి ఉండలేను. యమధర్మరాజువద్దకు వెళ్లి నా భార్యను ఆడిగి తెచ్చుకుంటాను" అని నిశ్చయించుకుని వీణపట్టుకు బయలుదేరాడు.

మూడు తలలూ, మూడుచేళ్ళూ, ఆరు కన్నులూ గల ఒక భయంకరమైన కుక్క వారిలో అతనికి అడ్డుతగిలి, మీద ఉరకబోయింది. రాజు వీణ తీసి ఆనందముగా పాడేసరికి అకుక్క హాయిగా నిద్రపోయింది. రాజు దానిని నులుపుగా తప్పించుకుని ముందుకు వెళ్లేడు.

అంక కౌంచెందూరంలో ఒక పెద్ద వ్యారము, దానికి పెద్ద తలుపులూ కనపడ్డవి. వానికి తాళమువేసి ఉన్నాయి. మరి రాజు లోపలికి ఎలా వెళ్లగలడు? ఆయన మళ్ళీ తన విజుతిన వాయించాడు. తాళం విడిపోయి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. ఆయన లోపలికి వెళ్లాడుగాని యమదూతలు అడ్డగించారు. మళ్ళీ ఒకసారి విజువాయించే సరికి ఆ దూతలు పరపశులై పడిపోయారు.

అప్పుడు రాజు సరాసరి యమునిపద్మకు వెళ్లగా, "మవ్విక్కడకు ఎందుకువచ్చావు? ఎలా రాగలిగావు?" అని కనిరాడు. రాజు మారుమాటాడక విజుతిన వాయించాడు. అ పాటవిన యమధర్మరాజు శాంతించి, అతనిని 'నీకేమికావాలో కోరుకో'మన్నాడు.

అప్పుడు రాజు, "నాభార్య కావాలి! అంతే," అన్నాడు. "సరే! నీభార్య నీ వెనకాలే వస్తుంది. తీసుకువెళ్లు. కాని దోపలో నీవు వెనుకకుతిరిగి చూసేవంటే, అమె మరి నీకు కనపడదు" అని యముడు చెప్పాడు. అప్రకారం ముందు రాజు, వెనక రాజీ వెళ్లుతూవున్నారు. కొంతదూరం వెళ్లేసరికి రాజుకి అత్రం ఎక్కువయి వెనుకకు తిరిగిచూచేడు. ఇంకేముంది? మరి రాణీ కనపడలేదు.

రాజు వెంటనే మళ్ళీ యమధర్మరాజు దగ్గరికి వెళ్లి విజువాయించాడు. ఆయన రాజు పట్టుదలకు మెచ్చుకొని అతని భార్యను అతనికిచ్చి పంపాడు.

చూశారా? పట్టుదలతో రాజు ఎటువంటి కష్టకార్యం సాధించాడో.

అమాయకుడు

ఒక పూరిలో పెదదంపతులు ఉండేవారు. తనమూ వుంది, కాని లోకం బొత్తిగా వారికి ఒక కుమారుడు. అతనికి పెళ్లి యాడు వచ్చింది. కాని ఆస్తి లేనివాడికి పెళ్లిను ఎవరిస్తారా? ఎన్నాళ్లకూ వాడికి సంబంధాలు రాకపోవటం చూసి, పాపం, వాళ్లకు యేమీ తోచిందికాదు.

చివరికి, వారి ఇంటి పురోహితుణ్ణి ఆశ్రయించి, "అయ్యా శాస్త్రులుగారూ! మా అబ్బాయిని ఒక యింటివానిగా చేయాలి కదా. ఆ పని మావల్లకాలేదు. ఇక మాకు మీకంటే వేరే సహాయం చేసేవారుకూడా లేరు. కాబట్టి వాడిని మీచేతులలో ఉంచుతున్నాము. వాడిని పాలముంచినా, నీటముంచినా, మీదే బాధ్యత" అన్నారు.

సరే, ఒక పెదవానికి పెళ్లిచేసిన పుణ్యం అయినా దక్కుతుందనే నుద్దేశంతో పురోహితుడు దీనికి వెప్పుకున్నాడు. ఆయనకు ఉపకారబుద్ధి వుంది, మంచి

తెలియదు! ఉత్త అమాయకుడు. అలాంటి వాడివల్ల పెళ్లిసంబంధాలు కుదురుతాయా!

ఆ నాటినించి మనపురోహితుడు సంబంధాలకోసం తిరుగుతూనే వున్నాడు. ఏ పూరు పోయినా, ఎవరుకనపడినా అబ్బాయి సంబంధాన్నిగురించి విచారిస్తూనేవున్నాడు. ఆఖరికి ఒకరు పెళ్లి నివ్వటానికి వెప్పుకొన్నారు. అయితే పిల్లవాణ్ణి చూచుకోవాలన్నారు. 'ఓ!-భేషుగ్గావచ్చి చూచుకోండి' అని పురోహితుడు చెప్పాడు.

పెళ్లికూతురు తండ్రి వాళ్లు రేపు వస్తారనగా పెళ్లికొడుకు తల్లికి ఏమీ తెలియలేదు. పెళ్లికొడుక్కి ఒక నగ లేదు; తనకుకూడా కట్టుకోటానికి మంచి చీరలేదు. అప్పుడామె బాగా తెలిసినవాళ్ల దగ్గరకు వెళ్లి, కావలసిన బట్టలూ, అబ్బాయికి ఒక కమలాల జత యేరువు అడిగింది. పెళ్లివారు

చూపులకు వస్తున్నారంటే ఎవరు మాత్రం లేదనగలరు? ఇచ్చారు. సరే, తెచ్చినవాటి లోదితినే తనొక చీరకట్టుకుంది. అబ్బాయికి దుస్తులు ముస్తాబుచేసి చెవులకు కమలాల జత పెట్టేసింది.

అనుకొన్నట్టుగా మరునాడు పెళ్లికూతురు తరపువారు వచ్చారు మామూలు మర్యాదలయినతర్వాత, 'ఇతనేనా పెళ్లికొడుకు?' అని అడిగారు. 'అవునండి, పెళ్లికొడుకు ఈ అబ్బాయిని, కాని చెవులనున్న కమలాలజత మాత్రం ఇతనిది కాదు" అని పురోహితుడు నిజం చెప్పాడు. ఈ మాట వినగానే, పిల్లవాడు పెళ్లికొన్నవి ఎరువు కమలాలని పెళ్లికూతురు తండ్రి గ్రహించి, 'సరే, మాయంటివాళ్లను కనుక్కుని త్వరలోనే వినంగతి కబురుచేస్తా' మని చెప్పి వెళ్లిపోయారు.

పెళ్లివారినించి విన్నాళ్లకూ మళ్లికబురు రాకపోయేసరికి, "ఇదంతా నీ తెల్లవితక్కువ. కమలాలజతగురించి నీవు నిజం చెప్పటంవల్లనే సంబంధం తెలిపాయింది" అని నలుగురూ పురోహితుణ్ణి నిందించారు. తన తప్పుతెలుసుకుని పురోహితుడు కూడా విచారించాడు.

కష్టపడి తిరిగి, కొద్దిరోజులకల్లా పురోహితుడు మరొక ఊరినుంచి ఇంకో సంబంధం తీసుకొచ్చాడు. పూర్వం నిజం చెబితే తంటావచ్చింది కనుక, ఈసారి అబద్ధం చెబితే, పెళ్లి కుదురుతుందని అయన నిశ్చయించుకుని, మునపటిలాగానే పెళ్లి వారుప్రశ్నించేసరికి, "పెళ్లికొడుకు యితనే నండి, చెవులనున్న కమలాలజత కూడా ఇతనిదే నండి," అని అయన చెప్పాడు.

ఈమాట వినగానే, పెళ్లివారికి అసలు రహస్యం తెలిసిపోయింది. "సరే, వినంగతి త్వరలోనే చెబుతాము లెండి" అంటూ

వారూ వెళ్లిపోయారు. వారివద్దనించి కూడా ఎప్పటికీ కబురు రాకపోగా, నలుగురూ కలిసి మళ్ళీ పురోహితుణ్ణి చీవాట్లు వేశారు. వారు చెప్పేవరకూ తన మాట తీరువల్లనే సంబంధం తిరిగిపోయిందని ఆయనకు తెలియనే తెలియదు.

'ఇదేమి బాగాలేదు. కొంచెం లౌక్యం ఉపయోగిస్తేగాని కా ర్యం సానుకూలం అయేటట్టు కనపడదు. ఈ సారి నిజమూ అబద్ధమూ కాకుండా మర్కం పెట్టి మాటాడు తాను. సంబంధం రైటయితీరుతుంది' అని ఆయన నిశ్చయించుకుని 'ఈ సారి సంబంధం దాటిపోకుండా కట్టుదిట్టంగా మాటాడతా'నని వారికి మాట యిచ్చాడు. వాళ్లు చాలా సంతోషించారు.

శ్రమపడి ఆయన మళ్ళీ కొద్దిరోజులకు అంకోక సంబంధం తీసుకువచ్చాడు. ఏ పెళ్లివారువచ్చినా, 'ఇతనేనా పెళ్లికొడుకు?'

అని ముందుగా అడుగుతూనే వున్నారు. ఈ ప్రశ్నకు పురోహితుడు ఈసారి "వరుడు ఇతనేనండి. కాని, ఇతని చెవులకున్న కమలాల జతనుగురించి మాత్రం మీ రడగమాకూడదు, నేను చెప్పనూకూడదు" అని బదులుచెప్పి, 'ఈసారి చాలా తెలివిగా మాటాడాను, సంబంధం ఉడిగినట్టే' అని ఆయన మనస్సులో పొంగిపోతున్నాడు.

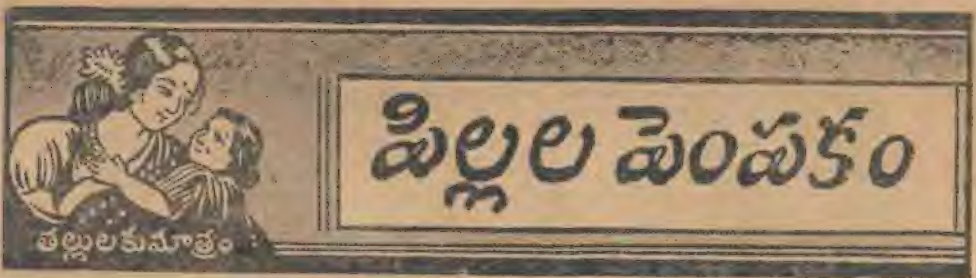
ఈ జవాబు విన్న పెళ్లివారు ఇదంతా మోసంగా వున్నదని గ్రహించి, 'ఇంటి దగ్గర కనుక్కుని కబురు చేస్తా' మని చెప్పి చల్లగా జారుకున్నారు.

మన పురోహితుడి తెలివితేటలు ఇలా పరిణామించినందుకు ఊరి పెద్దలూ, పేద దంపతులూ కూడా చాలా విచారించి 'చాల్లెండి శాస్త్రుల్లుగారూ! మీరు సంబంధాలు తేనూవద్దు, ఏమీ వద్దు' అని ఒక్క నమస్కారంచేసి వూరుకొన్నారు.

ఈ అమ్మాయి భయపడి పరుగెత్తుతోంది చూశారూ! అలా ఎందుకు భయపడిందో తెలుసా? పువ్వులు కొనుక్కుందామని ఈ అమ్మాయి చెట్టు దగ్గరికి వెళ్లేసరికి అచుట్టుప్రక్కల నుంచి మనిషి, కుక్క అరుపులు వినిపించినై. అందుకే ఆ అమ్మాయి భయపడి పారిపోతోంది. ఆక్కడ ఎంతమంది మనుష్యులున్నారో, ఎన్ని కుక్కలున్నాయో కనుక్కోండి చూడాలి. కనుక్కోలేకపోతే జవాబుకు 53 పేజీ చూడండి.

పిల్లల పెంపకం

అ హారం

పాపాయి పెరిగి పెద్దకావడానికి అహారం ముఖ్యం. హితవయిన అహారం మితంగా తినాలని పెద్దవాళ్లంటారు. ఎదిగే శిశువుకు ఎముకలు గట్టిపడి, కండరాలు కట్టి, అరోగ్యం చక్కగా ఉండాలంటే తినే అహారం పుష్టికరమైనదిగా వుండాలి.

పుష్టిని, ఆరోగ్యాన్ని అవ్వడంలో పాపాయికి అమ్మపాలు అమృతంవంటిది. కొంచెం ఎదిగిన పిల్లలకు అవుపాలైనా మంచివే. పాలలో శరీరాన్ని పెంచే పదార్థాలన్నీ శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినట్లుగా అమరివున్నాయి. అందుకనే అన్నివేళలా, అన్నివిధాలా పాలను మించిన అహారం లేదంటారు.

విడళ్ళలోపు పిల్లలకు కాఫీ, టీలు ఇవ్వనేకూడదు. అవి జీర్ణశక్తిని తగ్గించి, వంటికి చెరువు చేస్తాయి. ముద్దుకొద్దీ పిల్లలకు వెన్న, నెయ్యివంటి కొవ్వుపదార్థాలు ఎక్కువగా పెట్టరాదు. వేపుడు కూరలూ అవ్వకూడా అంత మంచివికావు. పిల్లలు సాధారణంగా, వేళా పాళా లేకుండా తినటానికి పెట్టమని పోరుపెడతారు. వాళ్లు అడిగినప్పుడల్లా ఏది వడితే అది ఇస్తూవుండకూడదు.

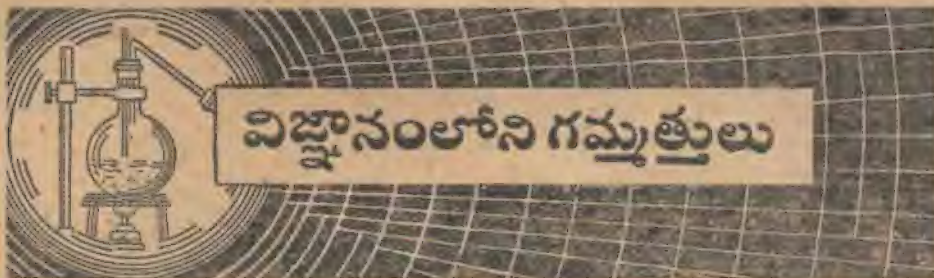
పాపాయికి బువ్వ తినిపించేటప్పుడు "దాయి దాయి, చందమామా!" అని పిలుస్తూ వాళ్ళను సరదాగా ఆడించాలి. అంతేగాని "అడిగో బూచివాడు! చెట్టుమీద చెన్నారి గాడు!!" అంటూ భయపెట్టకూడదు. కడుపునిండిన తరవాత అన్నంపెడితే పాపాయి తుబుక్కున ఉమ్ముతాడు. అటువంటప్పుడు బలవంతాన కూరడం మంచిపని కాదు. మితితప్పితే అమృతమయినా విషమే అవుతుంది.

ఇప్పుడు నే చెప్పిన విషయాలు జాగ్రత్తగా గమనిస్తారుకదూ!

మీ పెద్దమ్మ

పైన కనిపిస్తున్న జొమ్మిదిమంది బహుమతిలో ఇద్దరు తేడాగా
వున్నారు. ఆ ఇద్దరూ ఎవరో కనుక్కోండి. మీరు కనుక్కోలేకపోతే
జవాబుకి 53-వ పేజీ చూడండి.

కిందటిసారి ప్రత్యేకించి దీపావళికి పనికివచ్చే బాణసంచాల తయారును గురించి చెప్పాను. ఇప్పుడు— ఏడాది పాడుగునా సరదా పుట్టినప్పుడల్లా చేసుకోవటానికి విలయిన వినోదాలు రెండు చెబుతాను: ఇవి కాలక్షిపానికి మంచి ఆటలు; అంతేకాదు. విటినీ చేసి చూపించినప్పుడు అందరూ ఆశ్చర్యపోయి, మెచ్చుకుంటారు. పైగా, ఈ చిత్రాలు చేయటానికి ఎంతో డబ్బు ఖర్చుకాదు కూడాను.

ఒక తెల్లకాగితం తీసుకోవాలి. ఒక నిమ్మపండు పట్టుకువచ్చి, రసంతిని వుంచుకోవాలి. ఆ కాగితంమీద సరికొత్త పాలితో, నిమ్మరసంలో (నిరాకు బదులుగా) ముంచి, మీకు సరదాఅయిన అక్షరాలు రాసినా సరే, బొమ్మలు గీసినా సరే. రాసిన తరువాత కాస్సేపు ఎండనీయాలి. అప్పుడు కాగితంమీద ఏమయినా కనబడుతుందనుకున్నారేమో! మచ్చుకయినా అనవాలు దొరకదన్నమాట.

అయితే. వెలుగుతున్న హరికేన్లాంతరు వయిన ఈ కాగితాన్ని పట్టుకొని, వేడి తగల నీయాలి. వేడి తగిలినకొద్దీ కాగితం అంకా బూడిదరంగుగా మారిపోయి, ఆ రంగులో మీరు రాసిన అక్షరాలో, బొమ్మలో తెల్లగా అగపడతాయి. నిజానికి. ఇది ఎంత ఆశ్చర్య తరమయిన విషయం!

ఇంకో తమాషా— ఒక చిన్న బట్టల నబ్బుముక్క పుచ్చుకొని, తెల్లకాగితంమీద ఇష్టంవచ్చిన అక్షరాలు గట్టిగా అదిమి రాయాలి. ఆ కాగితాన్ని ఈమారు బాల్బీసీల్లో ముంచినట్లయితే, రాసిన అక్షరాలన్నీ స్పష్టంగా చూడవచ్చు!!

ఈ చదరం మధ్యని వున్న అందాల పాపాయిదగ్గరికి చదరం నాలుగు మూలలా వున్న నలుగురిలో ఒకరే పొగలరు. వాళ్లెవరో కనుక్కోండి.

కు
రి
జి
ప
కు

జ
ప
బు

49.వ పేజీలోని బొమ్మకి

జవాబు :

విడుగురు మనుమలూ, ఒక
కుక్క వున్నాయి.

51.వ పేజీలోని చిక్కు
బొమ్మలకు జవాబు :

4, 9 నెంబర్లుగల బహునులు
ఇద్దరూ తెడాగా ఉన్నారు.

చందమామ పజిల్

(భూషాభివృద్ధికి)

ఆధారములు

అర్థము :

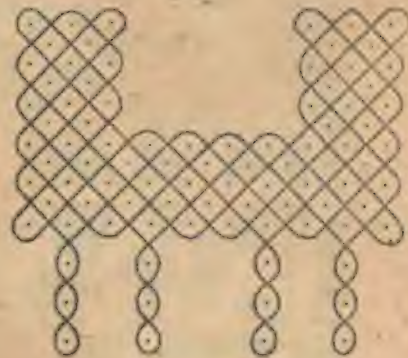
2. అంగారము	10. రాత్రి
5. మోనము	13. వ్యవహారము
7. చెట్టు	14. సారము
8. నాడి	(తల క్రిందులు)
9. దారముతో చేయవచ్చు	16. పేటి
	17. విషము

నిజావు

1. ముఖము	6. అంధ్రజాతియు
2. అతడు పద్యములు వ్రాయాను	10. పొయ్యిగు
3. సజిండుట	11. అండి
4. కొరి	12. ఒక బాలిక పేరు
	14. చంద్రగుప్తని తల్లి
15. కత్తి అప్పుడు	

ముగ్గులు

శున్, పద్మావతి, ఏలూరు

3. శాంతసుందరి, మద్రాసు

మంచి మంచి పుస్తకాలు

మా ప్రచురణలు అన్ని హిగ్జిబిటమ్యు బుక్ స్టాల్సులోనూ దొరుకుతవి. లేదా మాకు వ్రాయండి. ఒకేసారిగా 6-0-0 పుస్తకాలు తెప్పించినవారికి పొంతు బియ్యంలు పేమే భరించెదము. లైబ్రరీలకు, పుస్తక వ్యాపారులకు మంచి కమిషన్ ఇవ్వబడును. వివరాలకు వ్రాయండి.

శరత్ బాబు రచనలు

వాగ్దత్త	[నవల]	1	12
కుభద	..	1	8
దేవదాసు	..	1	8
నర్మయలు	..	1	8
నవవిధాన్	..	1	0
చంద్రచార	..	1	0
నరిణిక	..	0	12
జడదీరీ	..	0	12
నట్టనక	..	0	12
హేమాంగిని	..	0	12
నిష్కూలీ	..	0	12
మావారు	..	0	12
కాకినాడ	..	0	12
మహాకరు	[కథలు]	0	12
నారీరమూల్య	[వ్యాసం]	0	12

డి.బెక్టిపు నవలలు

కడవటిమాట	[రాధాకృష్ణ]	0	12
మాయమైన మణిహారం	..	0	12
కప్పిపోయిన పెళ్లికూతురు	..	0	12
తగినకాచి	..	0	12
పారిపోయిన యుద్ధశైరీ	..	0	12
దివాలా ఎట్టేట్	..	0	12
అంతులేని ఆశ	..	0	12

చక్రపాణి అనువాదాలు

నారీద్యేషి	[మైత్రా]	అనువాదం	కథలు	1	8
నరాజయం	0	12
ఉదరనిమిత్తం	[నాటకం]	1	0
చల్లభస్మరం	చిట్టడవిలో	[రాధాచౌదరి]	..	0	12
హామమంతుని	స్వస్థం	[నరకురాం]	..	0	12
మెట్టవేదాంకిం	[పనిపూర్]	1	0
బెంగాలీకథలు	[మహావైఖ్యానిక	కథలు]	..	0	12
గ్రగల్పప్రేమ	[అత్యుత్తమ	కథలు]	..	0	12
పాంచజన్యం	[రాజకీయ	కథలు]	..	0	12
డి.బెక్టిపు	[నాటకం]	0	12
అంతులేని	[నరకురాం	కథలు]	..	1	0
నంది	[యతింద్ర	మోహననిహా]	..	1	12

కుటుంబరావు రచనలు

నింపనీకు	[అత్యుత్తమ	కథలు]	1	8
మొండివాడు	1	0
కాలరైరవుడు	0	12
నరప్రసాదం	0	12
కవిరాట్ట	[గర్వికలు]	..	0	12
కులంలేని మనిషి	[నవల]	..	0	12
అరువోదయం	1	0
మారుపేర్లు	0	12
నీకేం కావాలి :	0	12
నైయిరోగిలు	[నాటకం]	..	1	0
అరిలేనిన ఘటం	(నిదేహ	కథలు)	0	12
నన్నన్	కథలు	..	0	12

చలంగారి రచనలు:

శ్రీ	2- 0-0
ప్రేమలేఖలు I	1-12-0
ప్రేమలేఖలు II	1- 8-0
నిర్మలశిక్షణ	1- 8-0
విషాదం	1- 0-0
అనందం	1- 0-0
చిత్రాంగి [నాటకం]	1- 8-0
శ్యామం	1- 8-0
మంగమ్మ	1- 0-0
జయదేవ	1- 0-0
కళాంక	1- 0-0
సావిత్రి	0-12-0
నత్యం, శివం, మందరం	1- 4-0
నాటికాగుచ్ఛం	1- 4-0
కర్మమిట్లా కాలిండి [కథలు]	1- 8-0
కన్నీటికాలన	0-12-0
పాపం	0-12-0
దైవమిచ్చిన భార్య [నవల]	1- 8-0
మైదానం	1- 0-0
అమీనా	1- 0-0
వివాహం	1-0-0
బ్రాహ్మణీకం	0-12-0
అరుణ	0-12-0
హంసీకన్యలు	0-12-0
అదృష్టం	1- 0-0
వాక్య నలుగురూ	0-12-0
పురుషుల నాటకం	1- 8-0

వివిధ రచయితలు

ఈస్టర్లిన్ [నవల]	2- 0-0
చచ్చిపోయిన మనిషి [నవల]	0-12-0
కదంబం [నాటకం]	0-12-0
పొగడదండ [కా. వద్యావతి] కథలు	0-12-0
యాం-టు-లెట్ [కాలకృష్ణకావ్యం]	0-12-0
నీపాయికథలు [శిష్టా]	0-12-0
మూగజీవాలు [గోవింద]	1- 4-0
రాజా-మంత్రి [యం. యన్. మూర్తి]	0-12-0
చుక్కలూ గీతలూ	1- 0-0
హర్ హృదయ	1- 0-0
వరికేశము [దుర్భాసి] కావ్యం	1- 0-0
స్వప్నవాసవదత్తము [కామిని] నాటకం	0-12-0
నెలపు [కప్పగంతుల]	1- 0-0
ఋణవిముక్తి	1- 0-0
సంజీవి [ధనికొండ] కథలు	1- 0-0
గర్వభంగం	1- 0-0
ప్రియరాగాలు	1- 0-0
తీర్పు	0-12-0
పవిత్రులు	1- 4-0
ఎర్రబుట్టలు	1- 8-0
కళ్యాణి [సోమంధియత్తన్నకావ్యం]	0-12-0
విశ్వంపెళ్ళి	0-12-0
శ్రీశివయ్య [అ. వెం. నర్సు]	1- 0-0

యువ బుక్ డిపో

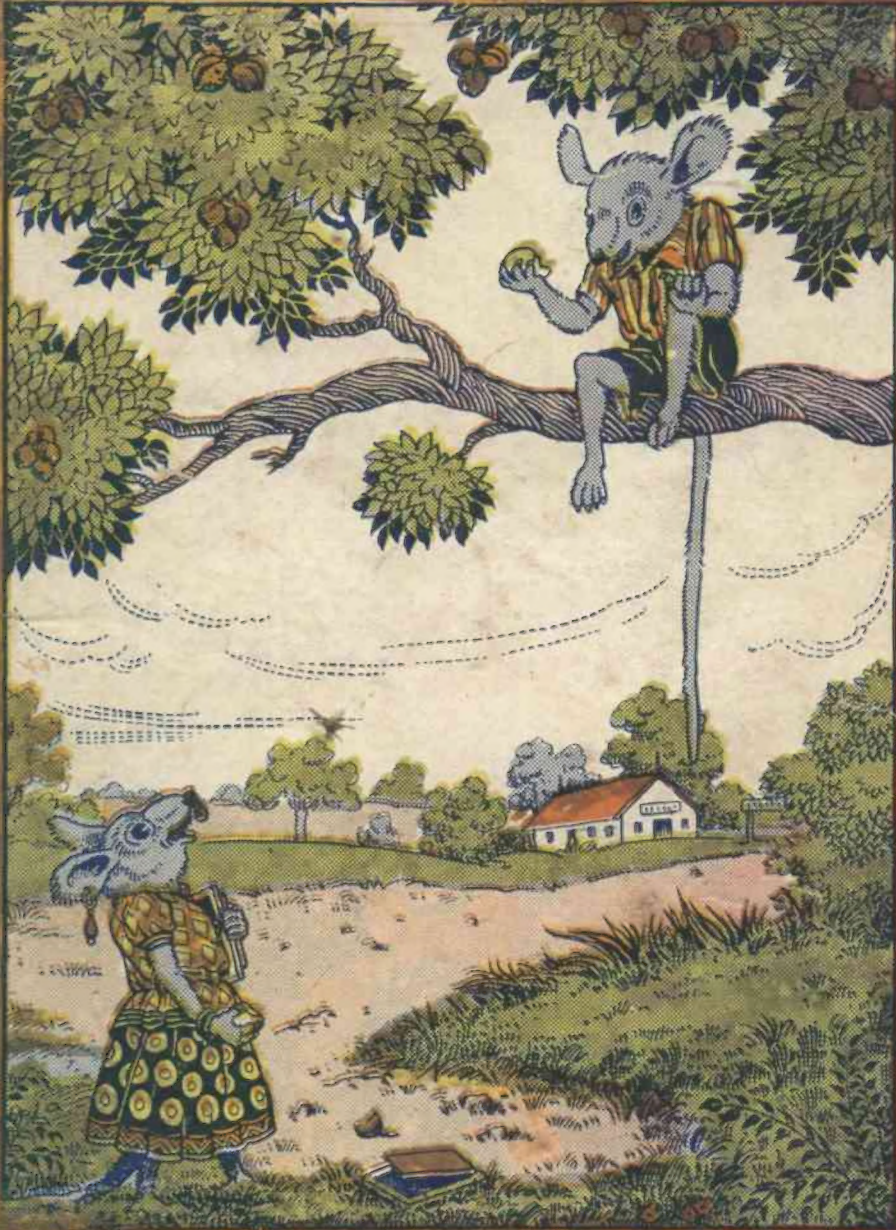
పాస్టు బాకు-నెం. 1686, మద్రాసు, 1.

Chandamama Feb. '49

Photo by B. Ranganatham

మా జోలికి మాత్రం రాకండి !

"ఏమిరా అన్నాయ! ఇక బళ్లేకి పోదామురారా!"

"బళ్లేకిపోయి దెబ్బలు తినటం ఎందుకే? ఇక్కడ కూచుని జామకాయలే తిందాం!"